SEJA PREDSEDSTVA OBČINSKEGA SVETA ZVEZE SINDIKATOV VELENJE

Ponekod so na akcijo »pozabili«?

NČ naš čas

22. avgusta 1975 – leto XI – št. 32 (291) – cena 2 din
Glavni in odgovorni urednik Ljuban Naraks

Predsedstvo Občinskega sveta Zveze sindikatov Velenje je na seji, ki je bila v torek, 12. avgusta, obravnavalo oceno o poteku akcije Občinskega sveta Zveze sindikatov Velenje za uresničevanje ustavne vsebine samoupravljanja in družbenoekonomskih odnosov v temeljnih organizacijah združenega dela.

Predsednik Marcel Medved je uvodoma poudaril, da akcija povsod ne poteka tako, kot je bilo dogovorjeno. Čeprav smo sredi dopustov, pa dopusti ne morejo in ne smejo biti razlog, da vse naloge niso opravljene tako, kot so se zanje dogovorili na posvetovanju predsednikov osnovnih organizacij sindikata in konferenc osnovnih organizacij sindikata. Iz poročila sekretarja Ivana Pukla o poteku akcije Občinskega sveta Zveze sindikatov Velenje za uresničevanje ustavne vsebine samoupravljanja in družbenoekonomskih odnosov v temeljnih organizacijah združenega dela pa je izhajalo, da se v vseh temeljnih organizacijah združenega dela niso najbolj skrbno pripravili na akcijo, niso pripravili programov, niti se niso sestali člani odborov oziroma političnih aktivov, ki vodijo akcijo. Ponekod pa, kjer so akcijo sicer zastavili, pa so bili doslej premalo konkretni, tako da se sila počasi kažejo rezultati.

Razpravljavci so poudarili nujnost enotnosti vseh zavestnih socialističnih sil v tej akciji. V združenem delu potekajo hkrati s prizadevanji za poglabljanje samoupravnljanja tudi razprave o gospodarskih gibanjih, v dosedanjih razpravah pa je bilo premalo poudarjeno načelo samoupravnega planiranja, ki ga je treba čimprej, kar najbolj približati delavcem. Poročano je bilo, da so začeli v SGP „Vegrad" Velenje z akcijo za gospodarsko stabilizacijo že v letu 1974, akcijski program pa so dopolnili z nalogami za poglabljanje samoupravljanja. V tovarni gospodinjske opreme „Gorenje" v Velenju so, kot je bilo poročano, že spomladi sprejeli akcijski program za uresničevanje ustavne vsebine samoupravljanja in družbenoekonomskih odnosov v temeljnih organizacijah združenega dela. V „Gorenju" so ustanovili politične štabe, ki so se do 18. julija tudi sešli na prvih sejah. Posebno pozornost namenjajo samoupravnemu planiranju ter uveljavljanju dogovora o organiziranosti in delovanju sindikatov. Ponekod pa, kot so povedali razpravljavci, niso storili vsega, kar bi bilo potrebno, za uspešen potek akcije, niti niso pokazali posebne pripravljenosti za pripravo materialov. Govora pa je bilo še o delu organov samoupravne delavske kontrole, za katere bi bilo potrebno čimprej pripraviti poseben seminar. Na eni od prihodnjih sej Predsedstva Občinskega sveta Zveze sindikatov Velenje pa naj bi podrobneje spregovorili o samoupravni delavski kontroli v občini Velenje.

Akcija Občinskega sveta Zveze sindikatov Velenje za uresničevanje ustavne vsebine samoupravljanja in družbenoekonomskih odnosov v temeljnih organizacijah združenega dela pa je, kot je bilo tudi poudarjeno, preizkušnja za vse nove sindikalne funkcionarje ter akcija, na čelu katere morajo biti člani Zveze komunistov v Zvezi sindikatov. Nasploh pa je treba v akcijo za uresničevanje ustavne vsebine samoupravljanja v večji meri vključiti tudi organizacije združenega dela s področja družbenih dejavnosti ter samoupravne interesne skupnosti.

Predsedstvo Občinskega sveta Zveze sindikatov Velenje je na zadnji seji zato sklenilo:

Akcijo Občinskega sveta Zveze sindikatov Velenje za uresničevanje ustavne vsebine samoupravljanja in družbenoekonomskih odnosov v temeljnih organizacijah združenega dela v občini Velenje je treba dosledno izvajati po operativnem programu. Vse osnovne organizacije sindikata in konference osnovnih organizacij sindikata morajo pospešiti delo odborov oziroma političnih štabov pri sprejemanju ocen samoupravljanja in družbenoekonomskih odnosov.

Vodje delovnih skupin za pomoč temeljnim organizacijam združenega dela, ki jih je imenovalo Predsedstvo Občinskega sveta Zveze sindikatov Velenje, morajo sklicati sestanke skupin, pregledati, kako poteka akcija v temeljnih organizacijah združenega dela in o ugotovitvah poročati na Občinski svet Zveze sindikatov Velenje.

Delovne skupine morajo sproti pregledovati gradivo, ki ga pripravljajo politični štabi v temeljnih organizacijah združenega dela.

V akcijo za uresničevanje ustavne vsebine samoupravljanja in družbenoekonomskih odnosov Občinskega sveta Zveze sindikatov Velenje pa je treba vključiti tudi samoupravne interesne skupnosti. Na prihodnji seji bo Predsedstvo Občinskega sveta Zveze sindikatov Velenje obravnavalo poročilo o zbiranju in porabi sredstev samoupravnih interesnih skupnosti v letošnjem prvem polletju.

V začetku tega tedna so tudi v velenjski občini začeli obirati hmelj. Zabrneli so obiralni stroji, tam kjer pa teh še nimajo, obirajo še vedno na stari način – z rokami. Škaf hmelja letos velja pet dinarjev; zato si pridne roke obiralcev, med njimi je največ mladih, zelo prizadevajo, da bi nabrale kar največ tega zelenega zlata, saj bo potem tudi zaslužek večji. In če bo še vreme naklonjeno obiralcem ter seveda merjenje solidno, potem bosta šolarja na sliki, ki smo jo napravili na Turnu pri Velenju, verjetno imela dovolj denarja za knjige in druge šolske potrebščine.

Sicer pa je za velenjsko občino značilno, da v zadnjih letih zelo upada proizvodnja hmelja. V minulih treh letih se je zmanjšala kar za polovico. Tako so letos v občini blizu 60 hektarjev njiv zasadili s hmeljsko rastlino. Od tega 25 hektarjev pri ERI – TOZD obrat kmetijstvo Šoštanj in 32 hektarjev v kooperaciji. Še pred tremi leti pa je imel obrat kmetijstvo Šoštanj hmelj na 65 hektarjih njiv. Vzroke za zmanjševanje proizvodnje hmelja v občini je treba iskati v tem, ker je iz leta v leto manj površin v ravnini zaradi ugrezanja zemlje, vse večjih proizvodnih stroškov in pa tudi, ker je iz leta v leto težje dobiti delavce.

Priprave na oblikovanje skupnosti mestnih krajevnih skupnosti

Te dni je pripravil Izvršni odbor Občinske konference SZDL Velenje posvetovanje s sekretarji krajevnih konferenc Socialistične zveze in s predsedniki svetov krajevnih skupnosti z območja mesta Velenje. Obravnavali so priprave na volitve zborov delegatov krajevnih skupnosti ter na ustanovitev skupnosti mestnih krajevnih skupnosti. Govorili pa so še o uresničevanju nalog krajevnih skupnosti ter o predlogu za združevanje sredstev krajevnih skupnosti za uresničitev posameznih prednostnih nalog.

Osrednji samoupravni organ v krajevnih skupnostih bo zbor delegatov, njegov izvršni organ pa svet krajevne skupnosti. Priprave za oblikovanje zborov delegatov bodo trajale do konca meseca avgusta, volitve delegatov pa morajo biti opravljene najpozneje do 15. septembra.

Do takrat bodo v vseh osmih mestnih krajevnih skupnostih izvolili tudi 3-članske delegacije za novo skupnost mestnih krajevnih skupnosti. Eden od zaključkov posvetovanja je bil tudi ta, da naj bi v okviru mestnih krajevnih skupnosti delovale komisije za komunalno in urbanistično ureditev, komisije za varstvo okolja ter sveti potrošnikov.

Na bližnjih zborih občanov, na katerih bodo volili delegate zborov delegatov krajevnih skupnosti, člane komisij ter 3-članske delegacije za skupnost mestnih krajevnih skupnosti Velenja, bo tekla razprava tudi o pripravah družbenega plana občine, govora pa bo še o nalogah in dejavnostih posameznih krajevnih skupnosti in njihovem nadaljnjem razvoju.

Ob pregledu izvajanja nalog krajevnih skupnosti je bila v razpravi poudarjena nujnost, da se čimprej pripravi pregled, kje in kako se zbirajo sredstva za potrebe krajevnih skupnosti in koliko jih bodo dobile krajevne skupnosti v posameznem obdobju. Pripraviti je treba tudi podrobne preglede o tem, koliko sredstev bodo zbrale posamezne krajevne skupnosti s krajevnim samoprispevkom in koliko denarja je že bilo zbranega s krajevnim samoprispevkom, ki je začel velajti 1. maja 1975.

Kar zadeva predlog za združevanje sredstev krajevnih skupnosti za posamezne prednostne naloge, pa so udeleženci posvetovanja menili, da je treba pripraviti pregled, za katere investicije naj bi krajevne skupnosti z območja mesta Velenja posojale denar. Istočasno pa je treba pripraviti dokončen obračun o zbiranju in porabi sredstev, zbranih s prvim krajevnim samoprispevkom.

hotel paka

GOSTINSKO PODJETJE

»PAKA« Velenje

OBVEŠČA IN PRIPOROČA,

da obiščete NOČNI BAR hotela PAKA in si ogledate nov barski spored v katerem nastopajo:

- Lajla Lave
- Mirjana Pavelič
- Fernando Del Monte

Zabaval vas bo ansambel DOMINANTA.

- Kegljišče hotela PAKA posluje vsak dan od 10. do 2.30 ure, ob nedeljah od 10. do 1.30 ure, v ponedeljek zaprto.

VABI VAS IN SE PRIPOROČA ZA OBISK
HOTEL PAKA VELENJE.

— STE V ZADREGI, ČE SO NEPRIČAKOVANO PRIŠLI GOSTJE,

— BI RADI VAŠO DRUŽINO PRESENETILI Z DOMAČO POSEBNOSTJO,

— ŽELITE VAŠO SHRAMBO DOBRO ZALOŽITI

ter se nasploh

— POKAZATI ZA IZNAJDLJIVO GOSPODINJO,

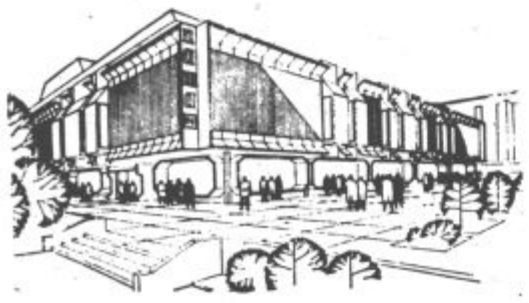

vse to boste lahko
hitro in dobro uredili,
če boste obiskali
SAMOPOSTREŽNI ODDELEK

V VELEBLAGOVNICI

N nama
VELENJE

ki bo zaradi svoje bogate založenosti z raznovrstnim prehrambenim blagom izpolnil željo vsake gospodinje.

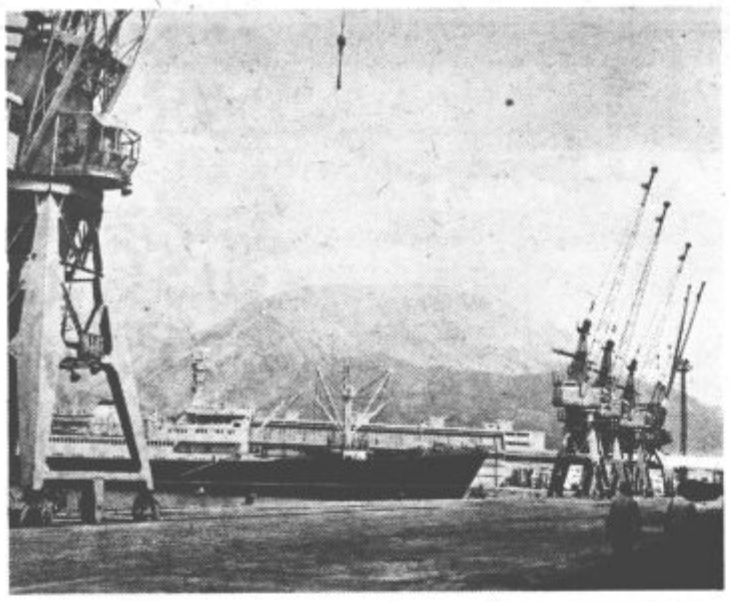

PRISTANIŠČE V BARU ENO OD NAJVEČJIH V JADRANU – JE PRIPRAVLJENO NA PROGO BEOGRAD-BAR Po končani izgradnji prve faze lahko pristanišče sprejme ladje srednje tonaže in ima možnost za letni promet preko 1,2 milijona ton blaga. Po izgradnji celotnega projekta 1980. leta, se bo letni promet povečal na 3,5 milijona ton blaga, zgrajeni pa bodo tudi deli za pristajanje največjih ladij. Sredstva za gradnjo so zagotovljena, saj je dala Mednarodna banka za obnovo in razvoj 44 milijonov dolarjev kredita.

VSAK PO SVOJEM OKUSU – ENI NA KOPANJE, DRUGI NA DRSANJE Čeprav so se v teh dneh termometri na Švedskem dvignili do rekordnih temperatur, niti fotoreporter niti deklice, ki so hitele na kopanje, niso bili presenečeni ob srečanju s skupino mladih hokejistov. Ti so učenci ene izmed devetih šol za hokej, ki trajajo celo leto. Na Švedskem se okoli 4.000 dečkov ukvarja s tem športom, in to s takim navdušenjem, da jih ne moti niti poletna vročina.

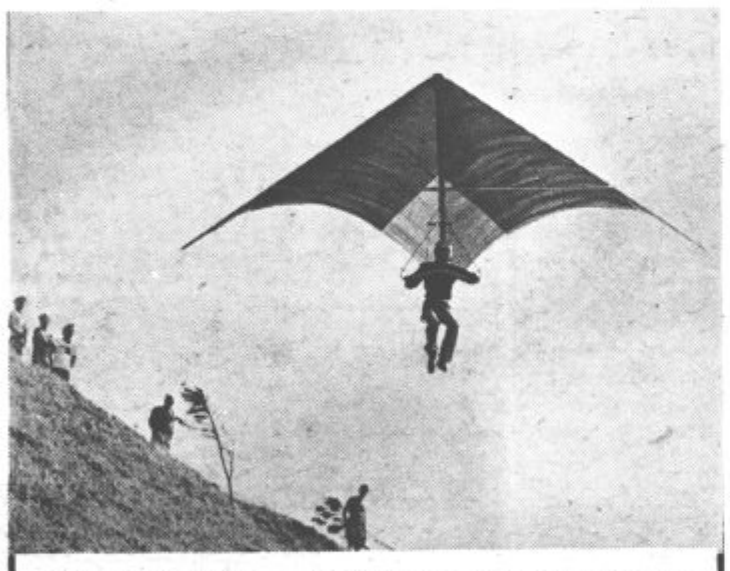

POLETI Z ZMAJI – VEDNO BOLJ POPULARNA ZABAVA . . . V ZDA, zdaj pa tudi v Evropi narašča število ljubiteljev novega in zares nenavadnega športa-poletov z zmaji. Zanj je potreben „zmaj" narejen iz platna in aluminijastih cevi ter blaga strmina, da se letalec zaleti in zajadra. Pristaši te nove zabave pravijo, da se počutijo kot ptice, ko jih zračni tok nosi na ogromnem zmaju včasih tudi celo uro. Popularnost poletov z zmaji hitro raste. Tudi pri nas v Sloveniji se že pojavljajo „zmaji" nad strminami Gorenjske.

ZADNJE DNI PO SVETU...

● BANGLADEŠ OSTAJA LJUDSKA REPUBLIKA

Predstavnik nove vlade v Bangladešu je prek državnega radia sporočil, da so štiri dni po udaru, ko so strmoglavili vlado Mudžiburja Rahmana, razmere v državi povsem normalne. Rečeno je bilo, da so vse državne ustanove in zasebna podjetja spet začela delati, pa tudi v pristaniščih Čitagong in Čalna je življenje steklo po starem. Tudi zveze s tujino niso več prekinjene.

AFP pa je posredovala poročilo posebnega poročevalca Iranske televizije o spopadih med pristaši ubitega predsednika Rahmana in silami nove vlade. V poročilu, ki so ga objavili v Teheranu, je rečeno, da je mrtvih približno dvesto ljudi.

Radio Daka pa poroča, da je na letališču v Daki pristalo prvo potniško letalo iz tujine, last domače letalske družbe, ki je pripeljalo iz Londona. Notranji letalski promet je spet stekel, za zdaj pa še ni znano, kdaj bodo spet vozila potniška letala v sosednjo Indijo, kjer čaka precej potnikov, da bi se prepeljalo v Bangladeš. Telefonske zveze med državama so obnovili, a za zdaj so možni le diplomatski pogovori.

AFP tudi poroča, da naziva Bangladeša niso spremenili in da bo država ostala LR Bangladeš. Agencija še trdi, da so v informativni oddaji radijske postaje glavnega mesta imenovali šefa nove vlade Kondakarja Mustaka Ahmeda „predsednika LR Bangladeša". Če se bo ta vest izkazala kot resnična, bi to demantiralo govorice, ki so začele krožiti takoj po državnem udaru, da je novi režim spremenil ime države v „islamska republika Bangladeš".

UPI pa iz Amana poroča, da je Jordanija četrta arabska država, ki je uradno priznala novi režim v Daki. Doslej so to storili Saudska Arabija, Sudan in Jemen. Novo vlado v Bangladešu je priznala tudi Velika Britanija; tako je sporočilo zunanje ministrstvo v Londonu.

● KISSINGER DRUGIČ NA BLIŽNJI VZHOD

"Možnosti za uspeh so dobre", je dejal ameriški državni sekretar Henry Kissinger na tiskovni konferenci v zvezni državi Colorado. Te besede so se nanašale na sklep predsednika Forda, da bo Kissinger odpotoval v novi posredniški misiji na Bližnji vzhod.

V tem kraju, kjer je ameriški predsednik na oddihu, je Kissinger sklical časnikarje in jim sporočil, da bo 20. avgusta odpotoval v Jeruzalem, nato pa 22. avgusta v Aleksandrijo, kjer se bo pogovarjal z egiptovskim predsednikom Sadatom.

Po Kissingerjevih besedah so zadnje tedne dosegli „izreden napredek" v zbliževanju stališč obeh strani, vendar obstojijo še nekatera vprašanja, ki bi jih bilo treba podrobneje obdelati med pogajanji. Kissinger je poudaril, da še nima nikakršnega besedila sporazuma, temveč samo načelen dogovor.

Kar zadeva število opazovalcev, je dejal, da jih ne bo več kakor sto in da je treba še odločiti, ali bodo civilisti ali vojaški prostovoljci. Njihova poglavitna naloga bi bila dostavljati rezultate pogajanj izraelski in egiptovski strani in Združenim narodom. Modre čelade pa bi še naprej ostale med nasprotujočimi si stranmi na Sinaju. Med določnejšimi izjavami je napoved, da bodo ZDA Izraelu nadomestile „izgubo" naftnih nahajališč v Rodeisu.

Na koncu je Kissinger dejal, da se v okviru tega potovanja ne bo sešel s sovjetskim zunanjim ministrom Gromikom, pač pa bo šefa sovjetske diplomacije verjetno videl, ko se bo začelo 30. redno zasedanje generalne skupščine OZN.

V uradnih egiptovskih krogih so bližnji obisk Kissingerja na Bližnjem vzhodu pozdravili. Kakor trdijo, je črta, do katere se bodo umaknile izraelske čete, že dogovorjena in bo Egipt imel popolno nadzorstvo nad prelazoma Gidi in Mitla, kakor tudi nad naftnimi Nahajališči Abu Rodeis.

...IN DOMOVINI

TRAJEKTI – Izjemno plodna turistična sezona bo sodeč po dosedanjih rezultatih prinesla rekord tudi trajektnemu ladjevju reške Jadrolinije. Večji priliv turistov, boljša organizacija na najbolj zasedenih trajektnih linijah in povečanje števila linij omogoča, da se iz dneva v dan veča število prepeljanih avtomobilov. V Jadroliniji pričakujejo, da bo 37 klasičnih trajektov in dva nova prepeljalo letos milijon avtomobilov, medtem ko so jih lani prepeljali 845.000. Najmočnejša trajektna linija na Jadranu (Krk), za katero je bilo treba lani čakati tudi po nekaj ur, poteka letos praktično brez večjega čakanja. Na dan prepeljejo približno 2500 avtomobilov. Kljub boljši organizaciji pa prehodi s kopnega na otoka Cres in Lošinj in od Splita na Vis še zmeraj povzročajo glavobol potnikom in uslužbencem Jadrolinije.

●

IZVOZ – Združeno podjetje Iskra v Kranju bo, sodeč po dosedanjih rezultatih in sklenjenih pogodbah, izvozilo letos svoje izdelke v vrednosti 55 milijonov dolarjev, to je sedem milijonov dolarjev več kot lani. V zadnjem času beleži Iskra večji prodor v države v razvoju, kjer ustanavljajo mešane družbe za izdelavo posameznih elektrotehničnih proizvodov. V Venezueli gradi skupno tovarno za izdelavo električnih števcev, v Ekvadorju pa tovarno za izdelavo elektro opreme. Računajo, da bodo za investicijsko gradnjo, to je za ustanavljanje mešanih družb, vložili letos več kot 10 milijonov dolarjev.

●

KREDITIRANJE – Poslovne banke, ki delujejo na področju Slovenije, bodo v kratkem sprejele samoupravni sporazum o dodeljevanju potrošniških kreditov v letošnjem letu. Sporazum bo usklajen z uredbo o splošnih pogojih za potrošniške kredite in bo dopuščal podpisnicam, da v okviru sporazuma izvajajo svojo lastno, že sprejeto poslovno politiko. S tem sporazumom se bodo poslovne banke zavezale, da bodo spoštovale določene enotne kriterije pri dodeljevanju potrošniških kreditov, ni pa bil dosežen sporazum tudi za enotno poslovno vedenje pri dodeljevanju teh kreditov.

●

UVOZ – Zmanjšanje jugoslovanskega uvoza julija letos v primerjavi z lanskim julijem za 8 odstotkov je prispevalo, da je vrednost uvoza v preteklih sedmih mesecih za 9 odstotkov večja kot v enakem obdobju lani. Podatki za prvo polletje kažejo, da so bili nekateri nakupi v tem obdobju za 12 odstotkov večji kot lani. Iz tega lahko sklepamo, da je uvoz po sprejetih ustreznih ukrepih na tem področju bolj umirjen. Po nekaterih podatkih je bil uvoz v prvih dveh tednih meseca avgusta prav tako manjši, tako po obsegu kot po vrednosti, kar je očitno znamenje, da bodo ukrepi, čeprav so bili sprejeti z zamudo, rodili sadove. Izvoz pa, žal, niti v juliju letos ni bil večji kot v enakem obdobju lani; nižji je bil kar za 14 odstotkov. Dobro pa je, da je bil izvoz v juliju za 4 odstotke večji kot v juniju, kar je vseeno znamenje, da se izvoz veča.

●

UGOTOVITVI – Na minuli seji v Zvezni konferenci SZDL so med drugim ugotovili dve stvari: stihijnost na tržišču kmetijskih pridelkov se ne zmanjšuje, ustavna preobrazba na področju proizvodnje, predelave in prometa hrane pa je v zamudi. Vse bolj se tudi poglablja kriza na področju odkupa in prodaje živine. Družbeni dogovori in samoupravni sporazumi s tega področja se ne spoštujejo dovolj, politični sklepi o bolj urejeni preskrbi mest pa so samo mrtva črka na papirju. Zato so se zavzeli, da je treba čimpreje prekiniti nespoštovanje sklepov o zajamčenih odkupnih in minimalnih cenah kmetijskih pridelkov, kar se pojavlja v nekaterih okoljih.

●

VARSTVO – Število mest v vzgojno varstvenih ustanovah za otroke do treh let bi se moralo, kot načrtujemo v Sloveniji, povečati do leta 1980 za približno 3000. Tako bi dosegli, da bi 16 odstotkov otrok te starosti sprejeli v vrtec. Zmogljivost teh ustanov bi morali povečati tudi za otroke od 3 do 6 leta starosti, s tem bi zajeli 43.000 otrok, kar je dobra polovica otrok te starosti. Glede na to, da v Sloveniji dela mnogo žensk (med vsemi zaposlenimi jih je 44 odstotkov), v organiziranem varstvu pa je zajetih samo 19,6 odstotka predšolskih otrok, je mnogo otrok v varstvu pri drugih družinah. Zato je v programu razvoja otroškega varstva za obdobje od leta 1976 do leta 1980 predvideno, da bi poleg drugih oblik otroškega varstva, družbeno organizirali tudi te oblike varstva otrok, saj je precej razširjena. Že to jesen bodo v nekaterih mestih (Ljubljani, Idriji, Kopru in Mariboru) organizirali seminarje in tečaje, kjer se bodo varuške seznanile z nekaterimi vprašanji vzgoje in varstva otrok.

Za sprotno spremljanje gospodarstva

Na zadnji seji je Koordinacijski odbor Občinske konference SZDL Velenje za usmerjanje družbenopolitične aktivnosti za uresničevanje ciljev družbenoekonomske politike v letu 1975 pregledal potek akcije ter izvrševanje sklepov, ki jih je sprejel koordinacijski odbor.

Koordinacijski odbor je te dni sklical posvetovanje o problematiki stanovanjske izgradnje v občini Velenje. Dogovorjeno je bilo, da bodo vrsto stališč, mnenj in predlogov, ki so bili posredovani na posvetovanju, strnili v predlog akcijskega programa, ki mora biti oblikovan v skladu s stabilizacijskimi prizadevanji. Slišati je bilo več predlogov, ki naj zagotovijo prihranke tudi pri gradnji stanovanj, izboljšati pa je treba še kvaliteto gradnje in storitev. Vse prevečkrat se dogodi, da so načrti nepopolni, zaradi česar imajo izvajalci del preveč proste roke, kar zagotovo vpliva tudi na kakovost.

Že večkrat doslej je bila poudarjena potreba, da bi morali sproti ugotavljati in objavljati najpomembnejše kazalce gospodarjenja. Sklenjeno je bilo, da se sestane v sredo, 20. avgusta, koordinacijski odbor skupaj s svetom za družbenoekonomske odnose pri Občinski konferenci SZDL Velenje ter s predstavniki Službe družbenega knjigovodstva in Ljubljanske banke pregleda rezultate polletnega gospodarjenja ter določi kazalce za spremljanje produktivnosti in gospodarjenja, ki jih je mogoče dnevno ugotavljati in objavljati. Ti kazalci naj bi bili objavljeni na vseh vidnih mestih v temeljnih organizacijah združenega dela, v glasilih delovnih skupnosti in drugod. Poenotiti pa bo treba še kriterije za ocenjevanje rezultatov gospodarjenja.

Na zadnji seji koordinacijskega odbora so govorili še o politiki cen na območju občine Velenje, pri čemer so ugotovili, da so bila zvišanja cen v skladu z družbenim dogovorom. To je ugotovil tudi republiški inšpektor. Izvršnemu svetu Skupščine občine Velenje pa je koordinacijski odbor Občinske konference SZDL Velenje za usmerjanje družbenopolitične aktivnosti za uresničevanje ciljev družbenoekonomske politike v letu 1975 predlagal, da naj sproži pri Svetu osmih občin celjskega območja pobudo za znižanje stopenj občinskega prometnega davka.

Boljši časi tudi za Topolšico!

TOPOLŠICA, 22. AVGUSTA – Čez teden dni, 29. avgusta, se bo nad 200-članska delovna skupnost Bolnišnice Topolšica na referendumu odločala o vključitvi v novo sestavljeno organizacijo združenega dela, „Združena savinjsko – šaleška zdravstvena ustanova Velenje", ki jo bosta sestavljala tudi Savinjsko – šaleški zdravstveni dom Velenje in Savinjsko – šaleške lekarne Velenje.

Združitev zdravstvene, bolnišnične in lekarniške službe v občinah Velenje in Mozirje ter oblikovanje nove sestavljene organizacije združenega dela zagotavlja pospešen prihodnji razvoj in perspektivo posebej tudi Bolnišnici Topolšica.

Pred sedmim leti se je Bolnica za pljučno tuberkulozo Topolšica po težavah, v katerih se je znašla zaradi upadanja števila bolnikov, vključila v Splošno bolnišnico Celje kot temeljna organizacija združenega dela s pljučnim in internim B oddelkom. V „Planiki", ki jo zaseda pljučni oddelek, je 200 standardnih postelj, v „Mladiki", v kateri je interni B oddelek, pa je 60 postelj. Objekta „Kirurgija" in „Vesna", v katera je mogoče namestiti 85 postelj, sta neizkoriščena, v oddelku „Zora" pa so začasna stanovanja zdravstvenih delavcev. V zadnjem času so obnovili „Mladiko", uredili kopališko stavbo in bazen ter opravili še nekatera druga preureditvena dela, zbrali pa tudi del potrebnega denarja za makup novega rentgenskega aparata.

Od leta 1969 naprej, ko so morali odpustiti več kot 60 delavcev, se vseskozi srečujejo s kadrovskimi težavami. Tako sta Topolšico zapustila 2 zdravnika-ftiziologa, pet štipendistov – specializantov, ki so jih želeli zaposliti na internem oddelku, pa je nadaljevalo specializacijo drugod. Sicer pa tudi drugi kadri zapuščajo Topolšico, uspobabljanje novih, kolikor jih uspejo dobiti, pa je zamudno, pa tudi poceni ni.

ZDRAVSTVENI DELAVCI SO V TOPOLŠICI PREKOMERNO OBREMENJENI

Sicer pa je mogoče ugotavljati, da prejemajo zaposleni v Bolnišnici Topolšica enake osebne dohodke kot zaposleni v temeljnih organizacijah združenega dela celjske Splošne bolnišnice, kjer so možnosti tudi za dodatni zaslužek.

Osrednje vprašanje pa je dejstvo, da je treba ob najcenejšem oskrbnem dnevu na pljučnem in internem oddelku v slovenskih bolnišnicah, lani je znašal poprečni oskrbni dan v Topolšici le 200 dinarjev, mesečno delati in so zdravstveni delavci prekomerno obremenjeni, svoje pa zagotovo prispevata narava dela in nazadovanje bolnišnice, kar zadeva razvoj, v zadnjih petih letih. Vsako leto namenijo, ob upoštevanju možnosti, kar precej denarja za štipendije in specializacijo, vendar pa dosedanja praksa kaže, da na ta način podpirajo druge zdravstvene ustanove, ki jim zagotavljajo kader, saj doslej Bolnica Topolšica zaposlenim ni mogla nuditi take delovne in druge pogoje, kot so jih druge zdravstvene ustanove. Kljub, lahko bi reki kroničnemu pomanjkanju zdravstvenih delavcev se obseg dela veča na obeh oddelkih, saj narašča število sprejemov novih bolnikov. V letu 1970 so sprejeli v Topolšici 1.863 bolnikov, lani 2.555, v prvih šestih mesecih letos pa že 1.464 bolnikov.

BREZ DENARJA ZA PREPOTREBNE INVESTICIJE

Po vključitvi v Splošno bolnišnico Celje so, kot poudarjajo v Topolšici, napolnili zgradbe predvsem s kroničnimi starejšimi bolniki, zlasti še na internem B oddelku, kjer je bilo lani skoraj 75 % vseh bolnikov starih več kot 70 let. Bolnico Topolšica poznajo ljudje v zadnjem času po množici težkih nepokretnih bolnikov in po sorazmerno visoki smrtnosti, ki jo pogojuje praksa oddelkov celjske Splošne bolnišnice, ki še zmeraj pošiljajo v Topolšico v nadaljnjo nego težke bolnike.

Razvoj te zdravstvene ustanove je ostal na mestu, in to ob vsesplošnem napredku drugih bolnišnic oziroma posameznih oddelkov. Svoje je k temu prispevala tudi politika skupnosti zdravstvenega zavarovanja, ki za Topolšico doslej ni namenil niti dinarja za prepotrebno posodobitev oddelkov in dela. Skupnost zdravstvenega zavarovanja Ravne na Koroškem investicijske potrebe bolnice kljub temu, da je območje občine Velenje vključeno v to skupnost, ni obravnavala zato, ker je bila Bolnica Topolšica temeljna organizacija združenega dela Splošne bolnišnice Celje. Skupnost zdravstvenega zavarovanja Celje pa je zatrjevala, da je Bolnica Topolšica v občini Velenje, zaradi česar bi ji morala zagotoviti potreben denar ravenska skupnost. Obe skupnosti pa sta, bodi mimogrede zapisano, vrsto let zbirali denar za investicijske naložbe v osnovno zdravstveno in bolnišnično službo. Ob prepričevanju, kdo mora zagotoviti potreben denar in kdo ga ni dolžan, je ostala Bolnica Topolšica povsem praznih rok.

RAZŠIRJENA DEJAVNOST INTERNEGA ODDELKA V TOPOLŠICI

Nad 200-članska delovna skupnost Bolnice topolšica se je v zadnjem času odločneje spoprijela z razvojnimi nalogami, ki jih želi uresničevati skupaj z zdravstveno in lekarniško službo v okviru nove „Združene savinjsko – šaleške zdravstvene ustanove Velenje".

Na pljučnem oddelku, ki zajema območje z okrog 320.000 prebivalci, želijo sodobneje organizirati delo, da bi opravljali tudi nekatere nove naloge. Tako bi prihodnje opravljali tudi alergološke preiskave in desenzibilizacijo, izboljšati želijo bronhološko obdelavo bolnikov, začeti s celovitimi spirometričnimi preiskavami za ambulantne in hospitalne bolnike, uvesti ciljano biopsijo plevre, pljuč in še hilo oziroma mediastinoskopijo, nadalje želijo urediti manjši intenzivni respiratorni odsek s potrebno službo in respiratorji ter izboljšati inhalacijsko terapijo ob sočasni okrepitvi fizioterapije.

Razširjena dejavnost internega oddelka Bolnice Topolšica bo terjala nove kadre, urediti bodo morali prostore ter kupiti aparate, bo pa lahko oddelek opravljal vse naloge za občane s celotnega gravitacijskega območja. Na internem oddelku pa bi nekaj časa še zdravili izključno kronične bolnike z notranjimi boleznimi, z zaposlovanjem novih strokovnjakov specialistov pa bi dejavnost spreminjali oziroma dopolnjevali. Nov rentgenski aparat bo omogočal preiskave prebavnega in sečnega trakta, modernizacija laboratorija in vpeljava sodobne diete pa bi omogočili, da bi lahko zdravili te bolezni v akutnem stadiju. Prihod novih specialistov pa bo zagotovil-še možnosti za razvijanje tudi drugih internističnih dejavnosti, tako za ožje kot za širše območje.

ZNOVA ZDRAVILIŠKO – KOPALIŠKA DEJAVNOST

Ugodni klimatski pogoji in izvir termalne vode so omogočili, a se je začela v Topolšici razvijati zdraviliško – kopališka dejavnost že leta 1898, ki pa so jo po 15 letih opustili, da bi še začela razvijati bolnica za pljučno tuberkulozo.

Termalni vrelec pa bo osnova za ponoven začetek in razvoj zdraviliško – kopališke dejavnosti. Rehabilitacija, posebej še zdravljenje posttraumatskih posledic, respiratornih obolenj in managerskih bolezni pa bodo vodilo pri načrtovanju razvoja te dejavnosti. V študiji o razvoju zdravilišča Topolšica je posebej izpostavljena posttraumatska rehabilitacija otrok, saj takšne ustanove v SR Sloveniji nimamo in bi z njo zapolnili vrzel, ki jo je čutiti že dalj časa. Sicer pa na območju regionalne zdravstvene skupnosti Ravne na Koroškem ni naravnih zdravilišč je pa precej bolnikov, ki jim je potrebno zdravljenje v zdraviliščih. V skladu s potrebami regije bi, z majhnimi stroški, preuredili oddelka „Kirurgija" in „Vesna", ki sta povsem neizkoriščena, v stacionarij za odrasle in otroke ter začeli z razvojem zdraviliško – kopališke dejavnosti.

PREVLADATI MORA NAČELO PROSTE IZBIRE ZDRAVSTVENEGA ZAVODA

Čeprav v pripravah na povezovanje zdravstvene, bolnišnične in lekarniške službe v občinah Velenje in Moziraje vseskozi poudarjajo odločenost, da bo ta nova sestavljena organizacija združenega dela „Združena savinjsko – šaleška zdravstvena ustanova Velenje" sodelovala in se povezovala s sosednimi zdravstvenimi ustanovami in z ljubljanskim Kliničnim centrom, pa vendar ne izključujejo možnosti, da regionalna skupnost zdravstvenega zavarovanja Celje ne bi prepovedala pošiljati bolnike z območja te skupnosti v Topolšico.

Tak sklep so pred leti že sprejeli, čeprav so v Topolšici že tedaj poudarjali, da so pozabili pri tej odločitvi na samoupravljanje in na uveljavljeno načelo proste izbire zdravstvenega zavoda. Ne izključujejo pa tudi moznosti, da Splošna bolnišnica Celje ustanovi pljučni oddelek, potem ko so leta 1970, ko se je Bolnica Topolšica vključila v sestav Splošne bolnišnice Celje, ukinili pljučni oddelek Novo Celje.

V tem primeru bi se zmanjšalo gravitacijsko območje Bolnice Topolšica.

Žalostno, vendar resnično

Mladinska organizacija Gostinskega podjetja „Paka" Velenje ima 48 članov. Tej je v tej delovni organizaciji zaposlenih skoraj 50 % mladih. Vendar pa o njihovi dejavnosti zadnji dve leti ni bilo sledu. Zato je bil sklep zadnje seje predsedstva OK ZSMS Velenje tudi ta, da se mora nekako poživiti dejavnost mladih v tej delovni organizaciji.

V ponedeljek, 18. avgusta, je bila sklicana ustanovna konferenca mladinskega aktiva. Na konferenco je prišlo pet (5) članov in član predsedstva OK ZSMS Velenje. In potem sami niso vedeli, kaj bi, kajti to se ni zgodilo prvič. Aco Košak, predsednik OK ZSMS je poročil: „Zdaj sami vidite, kako je. Vsem sem poslal vabila, jih na konferenco še opozoril, pa ne pomaga nič. Samo malo dobre volje bi bilo potrebno, pa bi naša dejavnost stekla. A tega ni. "

Konferenca je bila zaključena, ne da bi se sploh začela.

Žalostno, vendar resnično. To se dogaja samo dobro leto po IX. kongresu ZSMS, katerega namen je bil – reorganizacija mladih. Očitno so nekateri razumeli to reorganizacijo v napačni smeri in se ne zavedajo, da morajo prav mladi prevzeti svoj del odgovornosti za samoupravni socialistični družbeni razvoj. Kdo je krivec?

Čas bi bil, da mladinci v Gostinskem podjetju „Paka" temeljito pobrskajo po svoji zavesti!

M. VOVK

V »Vegradu« mladi spet delavni

V zadnjem času je v velenjskem Vegradu znova zaživelo delo mladih. Precej zaslug za to ima nedvomno tudi Mirko Berjak, ki je zdaj predsednik koordinacijske konference zveze socialistične mladine v tej delovni organizaciji. Pred dnevi smo ga za trenutek zmotili na delovišču novega vrtca v Pesju.

Najprej nam je povedal, da mladi na Vegradu v preteklih dveh letih niso bili preveč aktivni. Temu pa ni bilo krivo le tedanje vodstvo mladinske organizacije, ampak so na to vplivali tudi drugi objektivni vzroki. Za Vegrad je namreč značilno to, da ima delovišča tudi izven občinskih meja in pa tudi veliko fluktuacijo delavcev. Mirko meni, da sta to glavna vzroka, ki sta vplivala na to, da mladi niso bili tako organizirani, kot bi morali biti. Zato razumljivo tudi sodelovanje z družbenopolitičnimi organizacijami v kolektivu, kot z občinsko konferenco zveze socialistične mladine ni bilo takšno, kot bi bilo lahko.

Kako pa ste danes organizirani? smo ga zatem vprašali.

„Prej smo bili vsi združeni v enem aktivu, zdaj pa deluje na ravni delovne organizacije pet osnovnih organizacij. Delo posameznih organizacij pa usklajuje koordinacijska konferenca. Tako organizirani lahko veliko lažje in bolje delujemo, spremljamo tekočo problematiko in izvajamo sprejete naloge."

Kako se mladi v Vegradu vključujete v stabilizacijske procese?

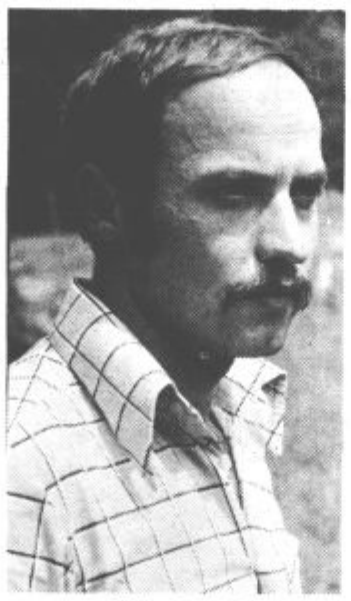

Mirko Berjak

„Predsedniki osnovnih organizacij so člani političnih štabov za uresničevanje ciljev družbenoekonomske politike ter uveljavljanje ustavne vsebine samoupravljanja v temeljnih organizacijah združenega dela. V čimvečji moči si prizadevamo izpolnjevati akcijski program podjetja, in da bi bili mladi sproti seznanjeni s stanjem v podjetju, občini, kot tudi v republiki in federaciji. Trudimo se, da bi še zboljšali delovno disciplino in povečali storilnost."

Mladi v Vegradu so v zadnjem času resnično zelo izboljšali svojo aktivnost. Pri tem pa imajo veliko zaslug tudi družbenopolitične organizacije Vegrada, ki so jim precej pomagale, da so se po dveletnem zatišju spet postavili na noge. Dobro pa zdaj sodelujejo tudi z občinsko konferenco zveze socialistične mladine.

Zato je Mirkova največja želja, da bi se vsi mladi v podjetju vključili v delo mladinske organizacije, saj – kot pravi – dela bo za vsakega.

● POGOVOR Z DELEGATKO DRUŽBENO-POLITIČNEGA ZBORA

Taka je Jelena

Nisem mislila, da jo bom tako hitro našla. Pa jo ljudje poznajo. Stara ženica se je nasmehnila: „A, Jeleno, učiteljico želite, kar tjale pojdite. In res se je na pragu pokazala tista Jelena Pečovnik, ki je z vsem srcem predana pedagoškemu poklicu, poleg tega se aktivno družbenopolitično udejstvuje, doma pa jo čaka družina, gospodinjstvo in kup drugih opravil, ki še nezaposleni ženi kradejo prosti čas. Ko se z Jeleno pogovarjaš, dobiš občutek, da je to ženska, ki jo zanima tisoč in ena stvar, vedno je pripravljena kje sodelovati in nikoli se ji ne zdi škoda porabljenega časa, „Kajti, najlepše je," kakor pravi Jelena, „narediti nekaj neprisiljeno, zastonj, v zadovoljstvo sebi in drugim."

Pravzaprav sem Jeleno želela predstaviti kot delegatko družbenopolitičnega zbora skupščine občine Velenje. Pri socialistični zvezi so jo predlagali v mestno konferenco SZDL, tam pa je bila evidentirana kot delegatka.

Jelena Pečovnik

Sicer pa to ni njena prva družbenopolitična funkcija.

„Politično delujem že od takrat, ko sem se vpisala na učiteljišče v Mariboru 1951. leta. Delovala sem kot funkcionar TVD Partizan, mladinske organizacije, v republiškem mladinskem komiteju . . . no, potem sem se preselila v Velenje. Zdaj sem že drugič delegatka. Leta 1968 me je v skupščino občine izvolila šolska organizacija kot zastopnika prosvetnih delavcev," pove Jelena. Naj dodam še to, da je za svoje politično udejstvovanje dobila v Mariboru priznanje 1961. leta.

Jelena je zelo zadovoljna z obveščenostjo delegatov: „Lahko rečem, da je nova skupščina zelo dobro obveščena. Že deset do dvanajst dni pred sejo dobimo gradivo – biltene. Tako se res vsak delegat lahko dobro pripravi. Vendar pa se mi zdi, da se delegati v družbenopolitičnem zboru še premalo oglašamo v primerjavi z ostalima dvema zboroma. Če bi pa hotela primerjati delo v prejšnji in zdajšnji skupščini, pa bi morala reči, da je razlika ogromna. Prej delegat ni zastopal nikogar; dnevni red je dobil šele na seji, tako da niti z obravnavano temo ni bil seznanjen. Z delegatskim sistemom pa se je to seveda spremenilo. O rezultatih novega sistema je še preuranjeno govoriti, kar pa se tiče usklajevanja stališč, se je že obnesel."

Otroška leta je Jelena preživela v Nišu, v Mariboru je študirala biologijo in kemijo. Dolga leta pa se je tudi aktivno ukvarjala z orodno telovadbo, bila celo v republiški ženski vrsti, kasneje pa dolga leta vodnica ženske ekipe v Mariboru in sploh za šport ji nikoli ni zmanjkalo časa. Teh dni se rada spominja. Potem se je pred štirinajstimi leti preselila v v Velenje. Zdaj se počuti že čisto „prava" Velenjčanka in ponosna je na svoje mesto. Ponosna je na napredek, ki je v zadnjih letih viden na vsakem koraku – v kulturi, športu, zdravstvu . . .

Pravijo, da že pedagoški poklic zahteva celega človeka, tudi družina in otroka zahtevajo svoje, kako pa potem Jelena najde čas še za družbenopolitično aktivnost?

„Priznam, precej noči žrtvujem. Če je človek učitelj, mora biti na tekočem z vsemi stvarmi. Vendar pa, če si navezan na ljudi, gre."

Pravzaprav je bilo skoraj neumno spraševati o prostem času ženske, kot je ona. Vendar, vprašala sem.

„S prostim časom je hudo. Ob sobotah me čakajo gospodinjska dela, ostanejo mi nedelje. Takrat gremo z družino v naravo, kajti mož se ukvarja z lovom. Ob večerih pa berem, zelo rada berem . . ." se nasmehne.

Da, takšna je Jelena Pečovnik. Vedno pripravljena, da komu priskoči na pomoč, vedno pripravljena za pogovor . . . Ko sem se poslovila od nje, sem nehote pomislila: „Če bi bile vse ženske „Jelene", potem ne bi mogli reči, da se premalo vključujejo v družbenopolitično delo." MELITA VOVK

NAŠ ROMAN

44

„Ta je slepec. Jack. Nikar ne dovoli neumnosti."

„Prav imaš, Fred."

Upravnik je spravil fotografije v žep in stopil k Yuki, se priklonil, rekoč:

„Čestitam, mlada dama! Opažam, da ste izvedenec za ruleto!"

„Ruleto? Kaj pa je to? "

Glasen krohot je mahoma razbil napetost v dvorani. Upravnikove oči so se zaožile.

„Kljub vsemu moramo reči, da je to izredna noč. Mi nismo ravno velika igralnica, in če naj vam po pravici povem, ste nas ugonobili. Predlagal bi vam, da vi in vaši spremljevalci," pokazal je na Cobba in Berwalda, „oddidete v kakšno drugo igralnico. Zdaj pa pospravite svoje žetone, zapiramo!"

Na cesti se je znašla z nabito torbico, polno stodolarskih bankovcev. Yuki je naenkrat vsa vesela zagostolela: „Zelo mi je všeč igranje, bi šli mogoče v kak drug klub, ne? "

Gospod Berwald je pričel odpirati usta, da bi jo zadržal, nato pa je vrgel roke kvišku in zaklical: „Noč je vaša, gospodična Okano! Na uslugo sem vam!"

„Kam pa greva potem? "

„Igralnice imajo v Americani, Atlantik Beachu, v Hiltonu . . ."

„Najprej greva v Americano," je rekla in pomahala taksiju.

Gospodu Berwaldu se je Yukijin sistem hazardiranja zdel izredno dvomljiv, vendar se je izkazal za zelo uspešnega. Kar neverjetno je bilo, da vedno dobiva, toda kdo bi si lahko zamislil takšno priložnost? Spomnil se je na tovariša, ki je vlomil v banko v Renoju. Ta je govoril: „Sreča je kot krava. Kadar je polna mleka, tedaj vleci, vleci, vleci. Toda, kadar je prazna, jo boš samo ranil in ostala bo brez mleka, če jo boš vlekel."

Ob pol šestih zjutraj, ko sta se vrnila, sta v Yukini sobi preštevala izkupiček. Ko je bil zadnji stodolarski bankovec na kupu, sta naštela tristo sedemdeset tisoč dolarjev.

„Hm, tako je to!" je rekel gospod Berwald šepetaje. „Zdaj ste bogata gospodična Okano. Zelo ste se odrezali, čeprav se najina pot ni posrečila v celoti. Če bi mi želeli izplačati takoj, kar mi dolgujete, se ne bom več mešal v vaše posle."

Yuki ni poslušala, marveč strmela v kup bankovcev na mizi in razmišljala: „Yuki je zdaj bogata. Zdaj bo pokazala Johnnyju Galahadu! Mogoče je zdaj Yuki bolj bogata, kot stara vreča z diamanti!"

„Ste me slišali, gospodična Okano, kaj sem rekel? " je Berwald še enkrat vprašal in naenkrat je bil videti žalosten.

Molčala je, zato je rekel: „Kaj boste zdaj počeli? "

„Počakajte, gospod Berwald! Počakajte, pa boste videli!"

Nato pa čez trenutek: „Hočete še naprej pomagati Yuki? "

„Ne razumem? "

„Želite ostati v San Juanu in pomagati Yuki? "

„Hočete reči, da bi kot nekakšen varuh malce popazil na vas? "

„Da, varuh! Dobro vam bom plačala!"

„Res me presenečate," je rekel veselo, „nisem pričakoval kaj takšnega. Toda, če vam v resnici lahko kaj pomagam, potem takoj sprejmem vašo ponudbo – seveda s pridržki. Kaj želite, da bi počel za vas? Koliko mi lahko ponudite? "

„Vi povejte znesek, jaz bom plačala!" je rekla Yuki ter tlesknila z dlanmi.

Šesto poglavje

HARRY WENTWORTH

Mala vila ob velikem plavalnem bazenu je kot iz pravljice, je pomislila Yuki in z globoko samozavestjo razgledovala zloščene mizice in mize, police in vse ostalo v jedilnici, majhen bar z bleščečim, srebrnim priborom in svečniki, veliko okno, tako veliko, da se je zdelo, da se soba podaljšuje v travnato zelenje, morje in plavalni bazen. Pa čudovite kitajske zavese, ki so jo, ko jih je zvečer potegnila skupaj, zavarovale pred svetom in vila je bila samo njena – njeno tajno skrivališče med bogatim tropskim cvetjem. Tudi dnevna soba in spalnica sta bili prav tako prijetni. Kopalnica je bila vsa nadišavljena s francoskim parfumom.

„Očitno ste postali izredno bogati in slavni, mlada dama," je rekel gospod Berwald in si pričel nežno gladiti svojo novo, modro obleko in čudovito novo kravato, kar vse je ravnokar dobil v dar od svojega novega šefa.

„Gospod Berwald, prosim, stopite v kuhinjo in naročite kuharju, naj za nocoj pripravi izredno izbrano večerjo. Vse prepuščam vam, izbirajte, rum in vse ostalo."

„Naj bo pripravljeno samo za dva? "

„Za dva," je srečno prikimala.

„Ampak saj še niste povabili gospoda Galahada? "

● RONALD KIRKBRIDE

JUKI OKANO

Šolarke s svojim učiteljem pred avtobusom.

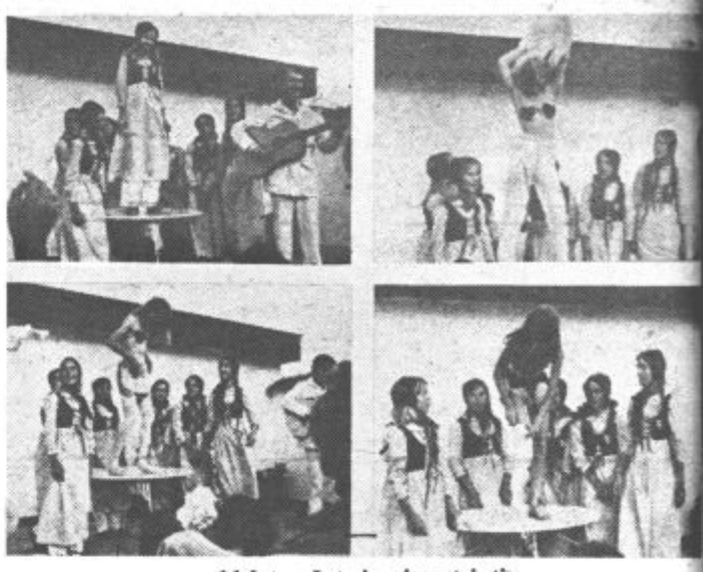

11-letna Jute in njen striptiz.

● NA DANSKEM IN ŠVEDSKEM

Otroški striptiz

Na jugu Švedske so v nekem domu za stare pravkar popili popoldansko kavo in čakali na prireditev. Tega dne je dom obiskala skupina danskih učencev osnovne šole, deklet, starih od 10 do 14 let, ki s svojim učiteljem med počitnicami potujejo po Danski in Švedski in nekaterih drugih državah.

Zaslišala se je glasba, vodja skupine je zaigral na kitaro prve akorde švedskega hita „Sofija pleše go-go". Na oder je stopila 11-letna Jute, se povzpela na mizo in zaplesala. Gledalci so se nasmehnili, kmalu pa so se njihovi obrazi zresnili, kajti Jute je začela počasi slačiti obleko in je po nekaj taktih ostala gola.

Za gledalce je bil to pravi šok. Navajeni so gledati striptiz v raznih revijah, pa tudi v nočnih zabaviščih, toda striptiza osnovnošolskih deklic še niso videli.

Dekleta so se tega domislile pred dobrim letom, sestavile so svoj program in iz mesta Bilstrupa, kjer so doma in kjer obiskujejo osnovno šolo, so krenile po državi in tudi preko njenih meja. Skupini so nadele ime „gledališki avtobus" in z njo nekega dne pripotovale celo do Luksemburga. Tam so pravkar pripravili prireditve v okviru danskega tedna, organizator pa je bilo dansko ministrstvo za trgovino.

V okviru omenjenih prireditev je bil predviden tudi nastop omenjene dekliške skupine. V veliki dvorani enega največjih luksemburških hotelov se je zbrala množica poslovnih ljudi. Vsi so bili v temnih oblačilih in temu primerni so bili tudi njihovi razgovori. Tedaj je v dvorano pritekla skupina deklet in 11-letna Jute je začela s svojo točko. Pri slačenju je vrgla nogavico v posodo z majonezo in podobna usoda je doletela tudi druge dele njene obleke. Ljudem je bilo tega kmalu dovolj. Neki islandski in nemški gostje so zahtevali takoj direktorja hotela in policijo.

Ko so se dekleta nekaj dni zatem vrnile domov, so njihovega učitelja poklicali na odgovornost in mu takoj odpovedali službo. Učitelj se je izgovarjal, da so to storili zaradi ljubosumja, ker je med svojimi učenci izredno priljubljen in ker ima na šoli izredne vzgojne uspehe. Trdil je tudi, da je za njegov program vedela široka javnost, saj ga izvajajo že leto dni. Trdil je, da so si točko striptiza izbrale same deklice in da se je temu enostavno prilagodil. Hkrati je trdil, da se je sprva temu upiral, ko pa je na vprašanje, kdo bo izvajal striptiz, dobil pritrdilen odgovor od vseh deklet, je popustil. Vse so se hotele sleči za občinstvo. Zato so sestavili vrstni red prireditev in nastopajočih.

Po omenjenem škandalu so starši ostreje nastopili samo v enem primeru in svoji hčerki prepovedali nastopanje v skupini, medtem ko so ostale še naprej članice skupine. Hkrati so dali starši soglasje, da dekleta lahko še naprej potujejo po deželi in predstavljajo svoj program. Vodstvo šole pa je zahtevalo le, da morajo iz programa črtati striptiz.

Na jesen bo avtobus spet krenil po Danski in Švedski, domiselni učitelj pa si je že izmislil novo točko v okrnjenem programu. Tokrat se bosta dva dečka preoblekla v ženska oblačila. Ljudje zaenkrat molčijo, vendar pa so prepričani, da bo tu ta nastop kot prejšnji striptiz p vzročil zgražanje in škandal.

● Žarnice »zakonske napetosti«

Kot v vsakem sožitju ljudi je tudi v vsakem zakonu dovolj napetosti. Včasih se sprostijo in potem je nemogoče ugotavljati, kdo ima prav. Torej: ugotavljamo napetosti prej, preden izbruhnejo težave. Te napetosti pa se marsikomu izmed prizadetih zdijo tolikšne, da bi zlahka povzročile preboj na izolatorski verigi 440-kilovatnega daljnovoda.

Takšne občutke je izrabila neka zahodnonemška firma in začela izdelovati na videz običajne žarnice. Vsaka izmed njih pa se prižge, brž ko se je dotakneta zakonca, če je med njima dovolj „napetosti".

Žarnice za ugotavljanje „napetosti" med zakonci gredo imenitno v denar, čeprav so preprosta potegavščina. Bolje poučeni zakonec namreč v pravšnjem trenutku s poročnim prstanom sklene komaj viden kontakt na grlu žarnice, ta pa zasveti, ker jo napaja vgrajena majhna baterija . . .

Je sploh še kaj na tem svetu, česar ljudje ne bi kupovali?

● MODNA KREATORKA STAŠA

Pojdimo na izlet, piknik, sprehod...

Če ste med tistimi, ki konec tedna najraje preživijo v naravi, ki se najbolje odpočijejo na nedeljskem izletu, pri hoji in rekreaciji, potem vam ni potrebno praviti o primerni garderobi. Toda če ste med tistimi, ki ste šele zdaj trdno sklenili hoditi v naravo, nemara ne bo odveč spregovoriti nekaj besed o obutvi in oblačilih, v katerih se bomo odpravili na tak nedeljski izlet.

Saj ne, da morajo biti ta oblačila modna in nova, le udobna naj bodo, da se boste tudi vi v njih udobno počutili, da se boste vrnili z izleta resda utrujeni, vendar dobre volje, brez žuljev, brez zvitih gležnjev in drugih nezgod, ki jim včasih tako rada botruje tudi neprimerna obleka. Torej: kavbojke, dopolnjene s športno bluzo, so vselej najidealnejša izletniška garderoba, potem tudi vsa udobna ne predolga krila in ne pretesne majice. Pa seveda lahka in čimbolj praktična obutev.

Morda ležijo takšna oblačila nekje na dnu vaše omare; pobrskajte torej za njimi, popravite jih in dopolnite, če je to potrebno, in pripravite si izletniško garderobo. Dobro bo, če jo boste čimvečkrat potrebovali.

FELJTON 1

KOMANDOSI BREZ BARETK

● IZ ARHIVOV NACISTIČNEGA VOJNEGA STROJA

Njegovo zgodbo je treba brati torej z istimi pridržki kot vse knjige (in izšlo jih je tudi v slovenščini že kar precej) ali publikacije o drugih veljakih zloglasne nacistične Nemčije.

Toliko bi veljalo, vsaj toliko, zapisati v uvodu tega podlistka, ki utegne marsikomu povedati mnogo novega o doslej malo znanih oddelkih nemškega vojnega stroja, ki smo ga tako bridko občutili še posebej mi, Jugoslovani.

Otto Skorzeny, ustanovitelj in komandant Posebnih sil nacistične Nemčije, je umrl pred nekaj tedni v Madridu, kjer je preživel (z izjemo dveh let) ves povojni čas kot dokaj uspešen poslovni mož.

Toda med drugo svetovno vojno se ni proslavil z gradbeništvom, ki mu je dajalo zaslužek v letih po njej, marveč z vojskovanjem – in pri tem je bil izjemno uspešen.

Postal je pojem, njegovo ime pa nekakšna zaščitna znamka za to vrsto bojevanja, ko je še popolnoma neznan osvobodil italijanskega diktatorja Mussolinija iz ujetništva . . . in potem je šla njegova pot strmo navzgor.

A vendar nečesa ne bi smeli niti za trenutek pozabiti ob branju zgodbe o njem – in zgodba je zares izredno zanimiva – in to je naslednje: da je bil Otto Skorzeny sicer resda izjemno uspešen voditelj nemških komandosov, vojak od nog do glave, da pa je bil hkrati vendarle eden najbolj trdovratnih nacistov, kar jih je bilo.

Vse kar je počel, je s čisto vojaškega (tehnološkega če je mogoče tako reči) vidika nedvomno občudovanja vredno, toda to občudovanje se izgubi ob hkratnem dejstvu, da je to delal v službi nacizma in da je svojim idealom ostal zvest do konca življenja.

Res je, da so mnogi zavezniški komandosi pričali njemu v prid na predhodnem sojenju pred zavezniškim vojaškim sodiščem, ki ga ni obsodilo za noben zločin, toda v tem je bilo kar precej neke čudne stanovske romantike in privrženosti . . . po koncu vojne seveda, ko so bile nekatere stvari že malce pozabljene.

Ko začenjamo objavljati zgodbo o njem, tega ne delamo zato, da bi poveličevali slavo vojaka-nacista, marveč zato, da bi pokazali, kako je ta nacizem znal izrabiti vse, kar je le mogel za ohranitev sebe.

Njegova mladost ni bila nič posebnega, še zlasti pa ni bilo v njej nič takega, kar bi dalo slutiti, da se bo kasneje razvil v moža, kakršnega je poznala vsa Evropa in ves svet.

Dom, v katerem je odraščal, je bil eden mnogih dunajskih premožnejših domov, v katerih se ni dogajalo nič posebnega. Možje iz mamine veje so skorajda vsi služili vojsko, to je bila nekako stvar rutine in tradicije.

Opravljali so številne garnizonske dolžnosti in se bili s Turki ter Tatari v številnih vojskah, ki jih je bojevala monarhija. V vseh treh stoletjih, kolikor jih je bilo moč zasledovati nazaj v zgodovino, ni bilo med njimi niti enega primera izjemne hrabrosti ali vojaške sposobnosti. Bili so sivo poprečje, ki je pred stoletji izšlo iz zakotne vasice Scorzencin, ki jim je dala tudi družinsko ime.

Njegova mlada leta so sovpadala z najslabšim obdobjem inflacije in negotovosti, ki je pestilo staro Avstrijo. Toda družina si je prizadevala, da je vsaj na zunaj kazala zmerno obilje.

● V VSEH TEMELJNIH IN DRUGIH ORGANIZACIJAH ZDRUŽENEGA DELA V OBČINI SLOVENJ GRADEC BODO SEPTEMBRA ZBORI DELAVCEV

Samoupravno konstituiranje — trajna naloga

Tudi v Mislinjski dolini so se osnovne organizacije sindikata in konference osnovnih organizacij sindikata kar najbolj prizadevno vključile v vseslovensko akcijo za oceno uresničevanja ustavne vsebine samoupravljanja v temeljnih organizacijah združenega dela ter za oblikovanje akcijskih programov, da bi pospešili proces ustavne preobrazbe združenega dela.

Izvršni odbori osnovnih organizacij sindikata so na sejah, ki so se jih udeležili tudi predstavniki drugih družbenopolitičnih organizacij, proučili gradivo Republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije o uresničevanju ustavne vsebine samoupravljanja v temeljnih organizacijah združenega dela ter sklepe o nadaljnjih akcijah sindikatov pri uveljavljanju ustavne vsebine samoupravljanja v temeljnih organizacijah združenega dela, ki jih je sprejela razširjena plenarna seja Republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije 13. junija v Kranju.

Na sejah so imenovali delovne skupine, ki pripravljajo analize o doseženih uspehih pri ustavni preobrazbi združenega dela. Septembra bodo v vseh temeljnih in drugih organizacijah združenega dela v Mislinjski dolini zbori delavcev, na katerih bodo ocenili dosedanji napredek za uresničevanje ustavne vsebine samoupravljanja, pregledali pa bodo tudi delo organov samoupravnega delavskega nadzora, uveljavljanje delegatskih razmerij ter oblikovanje in delo delavskih svetov. Delovni ljudje bodo takrat sprejeli tudi akcijske programe za še hitrejše samoupravno organiziranje temeljnih in drugih organizacij združenega dela v občini Slovenj Gradec na ustavnih načelih. Zlasti si bodo prizadevali, da bi ustvarili pogoje in možnosti za stalnost procesa samoupravnega konstituiranja združenega dela, saj uresničevanje ustavne vsebine samoupravljanja v temeljnih organizacijah združenega dela ni in ne more biti le enkratna akcija. Ker se tudi v Mislinjski dolini zavedajo, da poglabljanje samoupravnih odnosov in uveljavljanje ustavne vsebine samoupravljanja v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela pomembno vpliva na gospodarski položaj prav vseh delovnih skupnosti, namenjajo v združenem delu vso pozornost tudi sprejemu in uresničevanju stabilizacijskih programov ter programov varčevanja.

● POLLETNI DOSEŽKI ZDRUŽENEGA DELA MISLINJSKE DOLINE:

ZA 36% VEČJI CELOTNI DOHODEK

V prvem letošnjem polletju so organizacije združenega dela z območja občine Slovenj Gradec dosegle nad 553 milijonov dinarjev celotnega dohodka, kar je za 36 % več kot v istem razdobju preteklega leta. Brutoprodukt se je povečal za 16 %, sredstva reprodukcije so se zmanjšala za 14, zaposlenost pa se je povečala za 9 %. Medtem, ko je znašal v lanskem prvem polletju poprečni mesečni osebni dohodek na zaposlenega 2.432 dinarjev, je v enakem obdobju letos 3.027 dinarjev, se pravi, da je bil večji za 24 %.

Delitvena razmerja so se v združenem delu Mislinjske doline v zadnjih mesecih poslabšala, posebej tudi na račun izgub, ki jih izkazujejo nekatere temeljne in druge organizacije združenega dela, ter slabših rezultatov poslovanja Gozdarstva in lesne industrije Lesna, Slovenj Gradec.

Izgube izkazujejo letos Elektro Slovenj Gradec (2,452.000 din), Gozdarstvo in lesna industrija Lesna, Slovenj Gradec – TOZD Tovarna oblazinjenega pohištva „Nova oprema" Slovenj Gradec (110.000 din), Trgovsko podjetje NAMA Ljubljana – TOZD NAMA Slovenj Gradec (1,725.000 din) in TOZD Viator Slovenj Gradec (231.000 dinarjev).

Sicer je bilo v občini Slovenj Gradec ob polletju 8 temeljnjih in drugih organizacij združenega dela, ki nimajo zadosti trajnih obratnih sredstev. Zaradi nelikvidnosti pa so imeli največ težav v Tovarni meril Slovenijales TRISO Slovenj Gradec.

Združeno delo v vseh štirih občinah koroške regije, v Dravogradu, Radljah ob Dravi, na Ravnah na Koroškem in v Slovenj Gradcu, pa je v razdobju januar – junij doseglo 3.254,254.000 dinarjev celotnega dohodka, ali 55 % več kot v enakem razdobju prejšnje leto, ostanek dohodka je večji za 30 %, število zaposlenih se je povečalo za 6,1 %, poprečni osebni dohodki na zaposlenega pa za 32 %.

● V soboto začetek obiranja hmelja

V Mislinjski dolini bodo začeli obirati hmelj to soboto, 23. avgusta. Kmetijska zadruga Slovenj Gradec ima zasajenih s hmeljem 22 ha zemljišč, vendar letos ne pričakujejo najboljšega pridelka. Zadruga bo na Legnu strojno obirala hmelj, v Šmartnem pa ga bodo „hmeljarji". Za škaf obranega hmelja bo letos slovenjgraška Kmetijska zadruga plačala 4,5 din.

● Vpisovanje v Glasbeno šolo

Slovenjgraška Glasbena šola bo vpisovala v posamezne oddelke v dneh od 27. do 30 avgusta v dopoldanskih urah. Prednost pri vpisu bodo imeli učenci violinskega oddelka ter oddelkov za pihala in trobila, medtem ko je število učencev za klavirski in harmonikarski oddelek omejeno.

● Slavje gasilcev v Radušah

To nedeljo, 24. avgusta, bodo slavili člani Gasilskega društva Raduše. Najprej bodo sprejeli nov gasilski avtomobil, zatem pa bo tekmovanje gasilskih desetin za „Pokal Raduš".

● Nova trgovina Kmetijske zadruge Slovenj Gradec

V Starem trgu pri Slovenj Gradcu je Kmetijska zadruga Slovenj Gradec odprla preurejeno trgovino za gradbeni material. V trgovini prodajajo tudi kmetijske potrebščine.

● Športna hala v Slovenj Gradcu letos pod streho

V Slovenj Gradcu so letos začeli graditi športno halo. Dela, izvaja jih Industrijsko gradbeno montažno podjetje „Monter" Dravograd, bodo letos končali do III. faze, se pravi, da bo športna hala pod streho. Takšen obseg del je omogočil kreditni sklad pri Telesnokulturni skupnosti Slovenije, ki je Slovenjgrajčanom odobril 800.000 dinarjev posojila, ki ga bo treba vrniti v petih letih.

● Avtobusna zveza Slovenj Gradec–Pungart

Celjski „Izletnik" je z novo avtobusno progo povezal Slovenj Gradec z gorskim turističnim središčem Zahodno Pohorje. Do Grmovškovega doma na Pungartu vozijo avtobusi ob nedeljah in praznikih ob 8 in 13,30. Avtobus čaka na avtobusni postaji v Slovenj Gradcu.

PO KOROŠKI

● Slavje ob prazniku naših graničarjev

Tudi v občinah koroške regije so z vrsto prireditev in srečanj obeležili praznik čuvarjev naših meja – graničarjev. Na sam praznik, 15. avgusta, so predstavniki občinske skupščine, družbenopolitičnih organizacij in združenega dela občine Dravograd obiskali vojašnico v Bukovju, kjer so čuvarjem naše severne meje čestitali za praznik. Predstavniki osnovnih organizacij Zveze socialistične mladine pa so obiskali več karavl ob naši severni meji in čestitali graničarjem za njihov praznik.

Tudi Slovenjgrajčani so se spomnili dolgoletnih prijateljev – graničarjev, s katerimi že vrsto let uspešno sodelujejo. Obe največji organizaciji združenega dela v občini Ravne na Koroškem – Železarna Ravne na Koroškem in Rudniki svinca in topilnica Mežica – pa sta povabili graničarje iz Mežiške doline na obisk. Čuvarje naše severne meje pa so obiskali tudi mladinci iz ravenske občine.

● Dravodrajski »Monter« se vključuje v Železarno Jesenice

V Industrijskem gradbenem montažnem podjetju „Monter" Dravograd je bil v petek, 15. avgusta, referendum, na katerem se je 81,6 % vseh zaposlenih odločilo za združitev te delovne skupnosti z jeseniško Železarno, v okviru katere bo v prihodnje temeljna organizacija združenega dela. Dravograjskemu „Monterju" proda jeseniška Železarna precejšnje količine potrebnega reprodukcijskega materiala, združitev pa naj bi zagotovila zlasti še povečanje proizvodnje konstrukcij in drugih izdelkov, ki jih izdeluje 250-članska delovna skupnost „Monterja" v Dravogradu.

● Železarna Ravne na Koroškem je izvozila za 5,817.000 dolarjev izdelkov

V letošnjem prvem polletju je Železarna Ravne na Koroškem dosegla celotni dohodek v višini 1 milijarde 60 milijonov dinarjev, izvozila pa je za 5,817.000 dolarjev izdelkov. Družbena produktivnost je bila večja kar za 18 %.

● PRVO SEPTEMBRSKO NEDELJO V BOČNI

SREČANJE UKRADENIH OTROK

Letošnjega srečanja se bodo udeležile tudi bivše taboriščnice iz Auschwitza

Malokdo ne pozna usode številnih otrok, ki so v drugi svetovni vojni izgubili starše. Veliko teh otrok so namreč Nemci odpeljali v posebna taborišča tretjega rajha in jih potem skušali spremeniti v prave zavedne Nemce, saj smo Slovenci baje imeli vse pogoje, da bi lahko bili „čisti arijci". Ko pa je prišel konec vojne, so nacisti poraženi in osramočeni vendarle morali priznati, da je bila njihova „Velika Nemčija" le plod Hitlerjeve bolne domišljije in da se je razblinila kot milni mehurček.

S koncem vojne se je tako številnim malim internirancem, ki so jih hoteli Nemci spremeniti, nasmehnila sreča. Večina se jih je vrnila v domovino; četudi marsikdo ni našel ne svojcev, ne doma – bil je doma, v Sloveniji.

V spomin na tisti čas, ko so živeli v Nemčiji, in ko so se vračali domov, bivši „ukradeni otroci" zadnjih pet let prirejajo srečanja, na katerih obujajo spomine. Letošnje srečanje ukradenih otrok bo sedmega septembra v vasici Bočna v Zgornji Savinjski dolini (blizu Gornjega grada). To srečanje je obenem posvečeno trideseti obletnici osvoboditve, sovpada pa tudi z mozirskim občinskim praznikom. Organizatorja srečanja sta mozirska in velenjska občina, pod pokroviteljstvom njunih občinskih odborov Zveze združenj borcev NOV. Slovesnost se bo pričela ob enajsti uri dopoldan s kulturnim programom, zatem pa bo sledilo tovariško srečanje bivših internirancev. Pripravljalni odbor je na srečanje pismeno povabil „ukradene otroke", vendar pa je iz izkušenj poznano, da na srečanja nikoli niso prišli vsi, ker prireditelji še do danes niso izvedeli vseh naslovov in niso mogli razposlati vabil vsem. Zato pripravljalni odbor prosi, da se srečanja udeležijo vsi „ukradeni otroci", ne glede na to, če so dobili vabilo, in naj se na dan srečanja povežejo z organizatorji.

Bivši taboriščniki se vsako leto spomnijo trpljenja v zloglasnem taborišču Auschwitz (na sliki).

Letos pa se bodo obenem z ukradenimi otroki v Bočni srečale tudi bivše interniranke iz Auschwitza. O tem je član pripravljalnega odbora in nekdanji interniranec tovariš Janez Štiglic dejal:

„Anka Čeplakova, bivša interniranka iz Auschwitza, je pripravljalni odbor seznanila, da se bodo istega dne v Bočni sestale tudi bivše sojetnice iz taborišča Auschwitz. Pripravljalni odbor je lahko samo hvaležen, da bosta obe srečanji na isti dan, da bodo lahko med „ukradenimi otroki" tudi matere same, ki so morale prestajati najtežje trenutke fašističnega krvništva, trganje njihovih otrok iz naročij, same pa so morale v taborišče smrti. Ukradeni otroci bomo z odprtimi rokami sprejeli medse taboriščnice iz Auschwitza, hudo pa nam bo le to, da marsikatere ne bo več med njimi."

Tako bo letos v Bočni spet oživljen marsikateri grenak, pa morda tudi lep spomin na čas druge vojne, na ljudi, ki so bili skupaj z njimi v taborišču, pa so tam umrli, ali pa je taborišče pustilo na njih sledove, ki jim niso dali dočakati trideset let svobode. In vendo znova se človek vpraša, zakaj je moralo umreti toliko nedolžnih ljudi.

VV

PROBLEME DANAŠNJEGA ČASA

ENERGETSKO KRIZO
ONESNAŽEVANJE OKOLJA
REŠUJEJO

schiedel — YU — dimniki
schiedel — YU — zračniki
schiedel — YU — jaški za smeti

SCHIEDEL-YU-DIMNIK

- porabi do 40% manj goriva
- ne onesnažuje ozračja s škodljivimi snovmi

JE OKROGEL: daje boljši vlek, je enostaven pri čiščenju

IMA KISLINOODPORNI ŠAMOTNI VLOŽEK: je odporen proti ognju, kislinam, varen pred zasajevanjem, toplotno obstojen

JE MONTAŽEN: zato varčen pri postavitvi, pri prostoru in cenen

Proizvaja, prodaja, montira, uvaža in izvaža

Proizvodno gradbeno podjetje

GRADNJA ŽALEC

Aškerčeva 4

Enota: Proizvodnja gradbenega materiala
Latkova vas pri Preboldu, tel. 722-027

Naše proizvode lahko kupite v vseh **PRODAJALNAH GRADBENEGA MATERIALA** širom po domovini.

JOŽE STROPNIK

IVAN PEVEC

IVAN HOSTNIK

VINKO ČOKL

ANTON DOBROVOLEC

MOJCA OBIRSA

DARINKA SKAZA

ZVONE TANJŠEK

JOŽE PEČENIK

STANKO KOVAČ

Brigadirski horuk v Zibiki

Odkar je v nedeljo, 10. avgusta, prišla v Zibiko mladinska delovna brigada Franca Leskoška-Luke, je v tej raztreseni vasici sredi kozjanskih gričev vse živo. 25 mladih, ki so žrtvovali letni dopust ali počitnice, pomaga domačinom pri gradnji 1 km dolgega vodovoda in obnavljanju domačij, ki jih je uničil lanski potres. Krajani Zibike so navdušeni. Na vsakem koraku lahko slišiš besede, s katerimi občudujejo mlade, ki jim tako zavzeto pomagajo. V soboto, 16. avgusta, pa so se brigadi pridružili še mladi iz Vegrada na enodnevni akciji pod geslom: Mladi iz Vegrada, Zibiki.

Ko smo v soboto zjutraj prišli v brigadni štab, je tam bilo vse mirno, kajti brigadirji so že odšli na delovišča. Ni jih bilo težko najti. Samo do trgovine smo stopili. Polna je bila domačinov. Govorili so o mladih Velenjčanih, ki da so se zagrizli v delo, kot mravlje. Kmalu smo se v to tudi sami prepričali. Brigadirje, ki gradijo nov vodovod, ni pregnal niti hud dež. S krampi in lopatami so se kot krti zarili v težko zemljo na Tinskem. Kljub potnim obrazom in žuljavim rokam ni zmanjkalo smeha, če je kdo povedal brigadirski vic. V Strtenici pa so mladinci iz velenjskega Vegrada na dveh gradbiščih postavljali novi stanovanjski hiši. Lanski potres je uničil Čoklovo in Hostnikovo domačijo. In če ne bi prišli mladi iz Velenja, dve družini še dolgo ne bi imeli novih hiš. Vodja gradbišča je bil Anton Dobrovolec iz Vegrada, ki je povedal:

„Slišali smo, kako so v Zibiki revni ljudje, pa še bolani. Sami ne morejo graditi, pa smo jim prišli pomagat. Najprej smo morali skopati temelje, danes pa bodo hišo postavili do prve plošče. Še bomo prišli sem, če bo treba. Radi smo se odzvali na to akcijo, domačini pa so nas bili veseli."

Med fanti je delala tudi Mojca Obirsa. Pri delu ni nič zaostajala. V Vegradu je tehnik-planer, tu pa je svoj poklic spremenila v zidarja: „Rada imam vse delovne akcije. Zidanje je sicer bolj moško delo, a se ga nisem ustrašila. Predlog za današnjo akcijo je dala mladinska organizacija, bila sem navdušena. Upam, da bomo še prišli sem."

Mladi iz Vegrada so se pripeljali z avtobusom, katerega je plačal sindikat delovne organizacije. Kar petdeset jih je prišlo. Takole je pojasnil navdušenje mladih Zdenko Rahten, član predsedstva OK ZSMS Velenje:

„Na zadnji seji predsedstva smo se pogovarjali o tej akciji. Po seji smo se sestali tudi mladinci Vegrada in se odločili za enodnevno akcijo. Odziv mladih je bil presenetljiv. Na končnem sestanku so imeli 50 prijavljencev. Ker imamo pač ustrezne strokovne profile, smo se odločili, da tu v Zibiki pomagamo pri zidanju."

DVE DRUŽINI, DVA SOCIALNA PROBLEMA

Čoklova in Hostnikova družina predstavljata v Zibiki dva socialna problema. Vinko Čokl je kmet. Lanski potres mu je naredil ogromno škodo, saj so ostali brez strehe. Dva meseca je družina spala pod kozolcem, potem pa so si za silo uredili bivališče v porušeni hiši. Pri Čoklu imajo 16 ha zemlje in 12 glav živine, mehanizacije nimajo, za delo pa so le trije. Vinko in Roza imata štiri otroke, vendar sta hčerki že poročeni in tudi najstarejši sin (16) hodi v službo. Vinko Čokl je povedal:

„Poglejte, gradijo nam hišo. Vsi smo veseli, da imajo tako skrb. Rekli so nam, da bodo še prišli. Še do včeraj nismo verjeli, da bodo danes res gradili. Hvaležni smo Vegradu in mladincem. Če bi gradili sami, letos ne bi prišli pod streho.

Čeprav še učenci, so zidali kot pravi mojstri

Zidarje je težko dobiti, ker vsi gradijo, pa še dragi so. Material smo že kupili, material. Komisija je po potresu hišo ocenila v IV. kategorijo. Iz solidarnostnega sklada smo dobili 12 milijonov starih din kredita na 25 let. Vendar je ta pretežno v materialu, denarja smo dobili le nakaj; ga je premalo za vse. Res ne vem, kdaj bi lahko začeli graditi, če ni bi bilo pomoči iz Velenja. Vsem smo hvaležni, zgradili so nam lepo šolo in stanovanjski blok, zdaj pomagajo še graditi."

Potres jim je uničil tudi hlev. Zaenkrat bi ga radi samo prekrili, ker je na strehi še slama. Vendar pa se bojijo dolgov. Gospodinja Roza je mnenja:

„Če bomo imeli preveč dolgov, je vprašanje, ali bo sin hotel prevzeti domačijo. Zelo hrepeni po traktorju, ker si ga moramo sposojati pri sosedu."

Še huje je pri Hostniku. Marija ima sklepno revmo, bila je že v raznih bolnišnicah, pa ji ne morejo pomagati. Njeno gorje se je začelo pred šestnajstimi leti, pet let pa je priklenjena na invalidski voziček. Z Ivanom imata dva otroka, stara 16 in 18 let. Starejši se uči v Štorah in bo kmalu odšel k vojakom. Za delo ostane mlajši sin in Ivan. Zdaj obdelujeta 18 ha zemlje, še očetovo zraven, ker je v bolnici.

„Strojev ni nič, ker ni denarja. Tako fanta nimata veselja, da bi ostala doma. Hiša je bila ocenjena v IV. kategorijo in smo dobili 20 milijonov kredita, seveda v glavnem le material. Ni bilo mogoče začeti z gradnjo, ni denarja za delavce. Velenjčani so danes vse pripeljali s seboj," je povedal Ivan Hostnik. Spregovorila je tudi Marija, drobna ženica v invalidskem vozičku:

Brigadirji so zelo zadovoljni z njihovim komandantom Vladom Videmškom, ki je zelo „akcijski", kot smo slišali. In če je treba, vzame v roke tudi povoj ter obveže brigadirju roko.

„Kako sem vesela! Res je strašno dobra ta mladina, saj pomaga tistim, ki sami ne morejo delati. Mož je pri hiši za vse. Ne vemo, kdo bo ostal doma, mogoče mlajši. Povem vam, mladi nimajo veselja, strojev ni, še kosilnice nimamo. Vse je treba delati na roke. Pridejo sosedje pomagat, to že, a treba jim je delo povrniti. Vsak se zdaj raje zaposli, kot pa da bi delal doma. Tako je Ivan za vse, če bi bila vsaj jaz zdrava, bi kar šlo. Tako pa . . ."

Ko smo odhajali od Hostnika, je hotela Marija ven, da bi videla zagnane Velenjčane. In potem jih je s solznimi očmi opazovala z vozička.

Po napornem delu in dobrem kosilu – ob našem obisku jim je kuharica postavila na mizo ričet ter ga ponudila tudi nam in priznati moramo, da nam je zelo teknil, se zelo prileže počitek ob branju časopisov in poslušanju radia.

ČE BI ZIBIČANI IMELI VSAJ CESTO . . .

Predsednika krajevne skupnosti Zibika, Ivana Pevca, smo zmotili pri delu. Povedal nam je, da živi v krajevni skupnosti nekaj čez 800 prebivalcev. Ljudje so v glavnem kmečki. Težave imajo s slabo prodajo, ker so odmaknjeni od ceste, pa še ta komaj zasluži svoje ime. Če bi imeli dobro cesto, bi se vse spremenilo. Ljudje so delavni, zemlja je rodovitna, čeprav je težka. Ivan Pevec je rekel:

„Akcija velenjskih brigadirjev je za Zibičane velik dogodek. Ljudje so tu ostareli, sami ne morejo veliko narediti, Velenjčanom smo vsi hvaležni; izkazali so se že lani. Z gradnjo vodovoda bodo zelo pomagali, kajti Tinsko je najbolj reven del krajevne skupnosti. Tudi z gradnjo hiš bosta rešena dva socialna problema. Veliko še manjka nam v Zibiki. Ceste so strašne. Eno smo že zbuldožirali, a sredstev ni več, da bi z delom nadaljevali. Občina nima, ljudje tudi ne, pomagajo lahko le z udarniškim delom. Najprej smo morali popraviti stranske ceste, da si ljudje sploh lahko kaj pripeljajo k hišam. Dobili smo 5 milijonov pa smo polovico porabili že za grobo posipanje, za asfalt ni denarja." V Zibiki bi morali porušiti staro šolo. Najprej so mislili, da bi jo preuredili v prosvetno dvorano za mlade, pa ni šlo. Mladi nimajo prostorov, še sestanki so v gasilskem domu, kulturnega življenja sploh ni. Marsikaj še potrebujejo Zibičani, da bo njihovo življenje tako kot v drugih krajevnih skupnostih."

ŠE BI ŠEL V BRIGADO

Ob dveh so se brigadirji vrnili z dela. Le kdo bi si mislil, da so ves dopoldan trdo delali. Ponosno so korakali za brigadirsko zastavo in peli. V šoli jih je že čakalo kosilo. Vsi so hvalili kuharico, ki skrbi, da njihovi želodci nikoli niso prazni. Tudi brez intendantke Darinke Skaza ne bi šlo. Povedala nam je, da je prvič v brigadi. „Zelo všeč mi je brigadirsko življenje. Spoznala sem veliko prijateljev in dobro se razumemo med seboj. Ko pomagamo ljudem, prosti čas koristno preživljamo."

Vsi pravijo, da je eden najbolj delavnih brigadirjev Jože Pečečnik, bolj poznan kot Luka. Predsednik mladinske organizacije Plešivec je. Dopust je mislil preživeti na morju, zato nas je resnično zanimalo, kako to, da je v Zibiki: „Izvedel sem, kako revni so ljudje tu. Vzel sem si dopust in odšel v brigado. Lep spomin bom imel z dela, ker vidim, da smo ljudem potrebni."

Podobnega mnenja je bil tudi Jože Stropnik, predsednik mladinske organizacije iz Kavč, ki obiskuje tehnično šolo v Celju: „Že večkrat sem si želel prostovoljno v brigado. Na delovnih akcijah doma sem vedno rad sodeloval. Vesel sem bil, ko sem izvedel, da bo iz Velenja odšla brigada v Zibiko. Počitnice sem hotel koristno preživeti. Res, delo tu je bilo težko, zaradi dežja. Delali smo cele dneve, a bi še šel v tako brigado."

V brigadi je prvič tudi Zvone Tanjšek: „Obiskujem tretji letnik RŠC in sem v brigadi namesto obvezne prakse. Veliko bom odnesel s te akcije. Spoznaš prijatelje, res prave. Z veseljem sem se odločil za brigado, čeprav so mi doma branili. Hrana pa tu ni slaba. Imamo tri obroke in dopoldansko malico. Lačni nismo."

V brigadirski akciji sodelujejo tudi mladi iz Zibike. Predsednik njihove mladinske organizacije Stanko Kovač je povedal: „Tu živi v glavnem kmečka mladina in mora delati doma. Tale akcija je za nas zelo pomembna, predvsem zato, ker pomagamo socialno ogroženim. Vesel pa sem tudi, da v brigadi vladajo tako dobri odnosi."

Eden najzaslužnejših pri organizaciji Vegradove enodnevne akcije je bil Mirko Berljak: „Delo naše mladinske organizacije je šele zaživelo. Sem smo prišli iz humanosti do ljudi, poleg tega pa delo združuje ljudi in to je bila priložnost, da postanemo res enoten kolektiv. Odziv je bil popoln. Več jih sploh ni moglo v avtobus." Težko bi bilo karkoli dodati. Nikomur ni žal, da je šel v brigado. Vsi bi še šli.

Mladinci Vegrada so, potem ko so sezidali dve hiši do pr plošč, napovedali brigadirjem nogometno tekmo. Z žogo, ki so prinesli mladi iz Vegrada, verjetno ni bilo nekaj v redu, saj drugače ne znamo razlagati, da je kar šestkrat zašla v mre brigadirjev, pa čeprav sta jim proti koncu tekme, ko je nasprotni vodil že s 4 : 0, priskočila na pomoč njihov komandant Vla Videmšek in pisec teh vrstic.

Na sliki: Igralci pred tekmo. Najbolj žalosten obraz ima vrat brigadirjev (v trenutki v drugi vrsti); kot da bi bil že pred začetko slutil, kaj ga čaka.

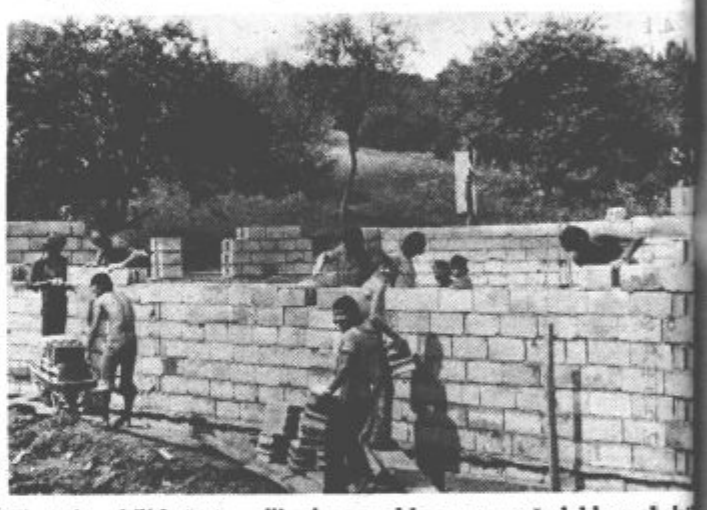
Zjutraj so bili le še temelji, okrog poldne pa smo že lahko zabeleži gornji posnetek.

PREVEČ SE ŽENEJO FANTJE IN DEKLETA

Komandant brigade Franca Leskoška-Luke je Vlado Videmšek. Ujeli smo ga pri kosilu, drugače nam najbrž ne bi uspelo. Polne roke dela ima, z brigadirji pa je zelo zadovoljen: „Popolnoma pravilna se mi zdi odločitev predsedstva OK ZSMS, da organiziramo to delovno akcijo. Prepričan sem, da jo bomo uspešno končali. Veseli smo, da mladi lahko pomagamo ljudem ravno v času dopustov. Naš delovni dan se začne zgodaj. Ob 5,30 je vstajanje, potem umivanje, telovadba, dviganje zastave in zajtrk. Od 6 do 13 delamo, popoldan imamo interesne dejavnosti. Ker nam vreme ni bilo naklonjeno, smo delali kar cele dneve. Le en popoldan smo imeli predavanje. Seveda pa petja in nogometa ne manjka. Krajani Zibike nas občudujejo, ker smo tako vztrajni. Z mladimi iz Vegrada smo se dogovorili za skupno delo danes. Razporedili smo jih na dve gradbišči in k vodovodu. Tako smo s skupnimi močmi najtežjo akcijo danes končali. V prihodnjem tednu bomo domačinom vlivali plošče in potegnili vodovod. V brigadi imamo vse profile, od vodovodnih instalaterjev, gradbincev, do mesarjev. Delovnim na dam smo se vsi prilagodili in po dnevih bomo znali vse. Že teden so brigadirji spraševali, če zopet taka akcija. Všeč jim je, hi so se spoznali. Ko prihajamo z de se pri trgovini zberejo domačini nas občudujejo, ker s petjem pri rakamo v naselje. Vsi brigadirji pridni in sem kot komandant zadovoljen. Čeprav so žrtvovali d pust, sta morala in disciplina kratni. Še preveč se ženejo, fantje dekleta."

Sobotno popoldne pa je mimo nogometnem „duhu". Brigadirji mladinci Vegrada so se udarili v priljubljenem športu in po ne minutah se je pokazalo, kdo je nogometu doma. Čeprav so bri dirji v drugem polčasu dobili o pitev s strani komandanta brigade predstavnika „sedme sile", se sta ni izboljšalo. Vegrad je zmagal rezultatom 6 : 0.

Tako je minil eden od briga skih dnevov. Brigadirje čaka še m go dela. Radi bi pomagali krajan Zibike, in prepričani so, da to ne njihova zadnja akcija v tej kozjan vasici.

Pripra
STANE VO
MELITA VO

S pesmijo na ustih so prikorakali mladi „vegradovci" pred zibi šolo – delo rok delovnih ljudi in občanov velenjske občine, po ko so izpolnili obljubljeno nalogo: sezidali obe hiši do prvih p

Samoupravna interesna komunalna skupnost – Odbor za urejanje in oddajanje stavbnih zemljišč občine Velenje razpisuje na podlagi 9-12. člena Zakona o urejanju in oddajanju stavbnih zemljišč ter 4-8. člena Odloka o urejanju in oddajanju stavbnih zemljišč

JAVNI NATEČAJ

Za oddajo stavbnih zemljišč za gradnjo individualnih stanovanjskih hiš v soseki »Šalek-Gorica«

Za gradnjo individualnih družinskih stanovanjskih hiš se oddaja stavbno zemljišče v soseski »Šalek-Gorica« in sicer naslednje gradbene parcele:

1. za gradnjo vrstnih hiš tipa »Atrij-1«:
   parcela 226 velikosti 322 kvadratnih metrov
2. za gradnjo vrstnih hiš tipa »Terasa-1«:
   parcela 49 velikosti 217 kvadratnih metrov
   parcela 56 velikosti 183 kvadratnih metrov
   parcela 60 velikosti 185 kvadratnih metrov
   parcela 61 velikosti 175 kvadratnih metrov
   parcela 67 velikosti 184 kvadratnih metrov
   parcela 62 velikosti 182 kvadratnih metrov

3. za gradnjo vrstnih hiš tipa »Terasa-2«:
   parcela 27 velikosti 346 kvadratnih metrov

Vse parcele ležijo v k. o. Velenje in imajo oznako gradbene parcele

Pogoji natečaja so naslednji

1. Izklicna cena za zemljišče znaša 35.- din za kvadratni meter in se mora plačati v treh dneh po pravnomočnosti odločbe o delitvi zemljišča v uporabo, sicer se zaračunajo 12% obresti. V tej ceni je že zajet občinski prometni davek ter stroški zemljiškoknjižnega prepisa pravice uporabe na zemljišču

2. Stroški komunalne ureditve posamezne parcele znašajo 50.000 (petdeset tisoč din) in se morajo plačati v treh mesecih po pravnomočnosti odločbe o delitvi zemljišča v uporabo, sicer se zaračunajo 12% obresti

   Stroškov komunalne ureditve ne plačajo tisti, ki se izkažejo s potrdilom delovne organizacije, ki je podpisnica samoupravnega sporazuma o komunalni ureditvi soseske »Šalek-Gorica,« in v kolikor je taka delovna organizacija poravnala vse obveznosti po sporazumu ter še ni bil izčrpan znesek vloženih sredstev. V plačilu komunalnega prispevka niso zajeti stroški toplovoda, ki bremenijo investitorja neposredno, niti stroški morebitnih sanacijskih del na zemljišču

3. Z gradnjo je treba pričeti v roku šestih mesecev in končati v roku treh let po pravnomočnosti odločbe o dodelitvi zemljišča v uporabo, sicer izgubi investitor pravico do uporabe zemljišča. V tem primeru bo sklad pravico do uporabe zemljišča pod enakimi pogoji, kot ga je dal

4. Interesenti morajo najmanj en dan pred začetkom javnega natečaja vplačati varščino v višini 30.000.- din na račun štev. 52800-652-28073 Sklad za urejanje in oddajanje stavbnih zemljišč občine Velenje z oznako, da je varščina. Brez vplačane varščine se ponudnik ne more udeležiti natečaja, za eno vplačano varščino pa ne sme ponudnik kandidirati samo za eno parcelo. Varščina se ob neuspeli ponudbi vrne, ob uspeli pa zadrži in vračuna v vplačilo odškodnine za zemljišče. V kolikor ponudnik na natečaju uspe, kasneje pa od ponudbe odstopi ali se ne drži razpisnih pogojev natečaja, zapade varščina v korist sklada

5. Sestavni del tega razpisa je Analiza prostih površin v I. fazi zazidave soseske »Šalek-Bevče,« ki jo je ozdal Zavod za urbanizem Velenje pod št. 159/MO-MJ z dne 4/12-1973 in ki se nanaša na pogoje zazidljivosti posameznih parcel, ki so v razpisu. Analiza je na vpogled pri Zavodu za urbanizem

6. Vse ostale stroške v zvezi z gradnjo na oddanih parcelah nosijo investitorji (davek na promet s kmetijskimi zemljišči, gradbeno in lokacijsko dovoljenje, hišni priključki itd.)

Za najugodnejšega ponudnika se bo štel tisti, ki bo sprejel vse razpisne pogoje natečaja in ponudil najvišjo ceno za zemljišče

Javni natečaj bo dne 8.septembra 1975, ob 16. uri na Zavodu za urbanizem Velenje, Tomšičeva 16

Vse informacije lahko interesenti odbijo na Zavodu za urbanizem Velenje, v uradnih urah

Številka: 464-14/73-3

Datum objave v Našem času: 22. 8. 1975

Izletnik

CELJE TOZD-TURISTIČNA AGENCIJA

VABIMO VAS NA PRIJETNE IZLETE:
30. 8. 1975 – ENODNEVNI IZLET V CELOVEC, TRBIŽ, VIŠARJE, CENA 150.- DIN
20. 9. 1975 – ENODNEVNI IZLET V TRST, CENA 150.– DIN

OBENEM OBVEŠČAMO VELENJČANE, DA PRIJAVIJO ZASEBNE PROSTE SOBE, KI JIH BOMO ODDAJALI V TURISTIČNE NAMENE

PRIJAVE SPREJEMAJO POSLOVALNICE: CELJE, ŽALEC, MOZIRJE, VELENJE

ŠPORT

Uspelo tekmovanje

Kotalkarski klub Velenje je priredil na kotalkarski ploščati srečanje med kotalkarskim klubom iz Trbovelj in domačimi. Nastopili so večinoma najmlajši tekmovalci, ki so pokazali že dopadljive nastope. To je zagotovilo, da bodo mladi kotalkarji ob marljivi vadbi uspešno nadaljevali tradicijo velenjskih kotalkarjev.

V nedeljo bo na kotalkališču v Velenju republiško prvenstvo kotalkarjev.

Rezultati: Skupina D – 1. Metka Špindler (Vel.) 98,7, 2. Blanka Dravšnik (Vel.) 94,0, 3. Saša Lipnik (Vel.) 85,2.

Skupina C – 1. Špela Krajšek (Vel.) 43,8, 2. Slavica Grčar (Trb.) 34,5, 3. Andraja Oven (Vel.) 30,9.

Skupina B – 1. Aleš Šunter (Trb.) 89,4, 2. Tina Trugar (Trb.) 66,8, 3. Natalija Pirc (Trb.) 60,2.

Skupina A – 1. Edita Krajšek (Vel.) 149,9, 2. Milena Kamnikar (Trb.) 139,0, 3. Maja Opresnik (Trb.) 103,8.

Pionirji – Tatjana Goršek (Vel.) 261,6, 2. Urška Perme (Trb.) 225,3, 3. Zlatko Slemenšek (Vel.) 227,3.

● Nogometaši za točke

V nedeljo se pričnejo tekme v slovenski nogometni ligi (SNL), teden kasneje pa bodo pričeli s tekmovanjem tudi moštva v conskih ligah (SCNL) vzhod in zahod.

V SNL bo sodelovalo tudi moštvo iz Šmartnega ob Paki.

Šmarčani se bodo v jesenskem delu prvenstva pomerili z naslednjimi nasprotniki:

24. 8. Šmartno : Primorje
31. 8. Maribor : Šmartno
7. 9. Šmartno : Ilirija
14. 9. Izola : Šmartno
21. 9. Šmartno : Pohorje
28. 9. Šmartno : Slovan
5. 10. Vozila : Šmartno
12. 10. Šmartno : Železničar
19. 10. Rudar : Šmartno
26. 10. Šmartno : Drava
9. 11. Šmartno : Kladivar
16. 11. Šmartno : Kladivar
23. 11. Slavija : Šmartno

mali oglasi

PRODAM

NOVO HIŠO z nekaj zemlje v Rečici ob Paki prodam. Rečica 64, Šmartno ob Paki.

AVTO NSU 1200–C dobro ohranjen ugodno prodam. Gorenc, Ljubljanska 28, Velenje.

TELEVIZOR črno-beli ugodno prodam. Vprašajte v poslovalnici LOTERIJE.

Prenosno elektro omarico, s trifaznim števcem, fid stikalom in dvema priključkoma na enofazni in trofazni tok, primerno tudi za vikend, 200 m PGP 4-žilnega kabla ter pocinkano žico deb. 3 mm ugodno prodam. Klančnik Stane, Šmarjeta 27, p. Škofja vas.

NOVO SPALNICO, ZMRZOVALNO SKRINJO 380 l in druge predmete poceni prodam. Mlakar, Tomšičeva 1, Velenje.

KUPIM

POHIŠTVO za sobo ali garsonjero kupim. Ponudbe na Žibert Mira Velenje, Celjska 47.

GRADBENO PARCELO ALI HIŠO V GRADNJI v Velenju ali bližnji okolici kupim. Naslov v uredništvu

SLUŽBE

Otroka od 2 let naprej sprejmem v varstvo. Ida Kranjc, Gregorčičeva 8, Velenje.

Savinjsko-šaleški zdravstveni dom Velenje

razpisuje

naslednje štipendije:

- dve štipendiji na medicinski fakulteti – splošna medicina;
- eno štipendijo na srednji šoli za medicinske laborante,
- eno štipendijo na srednji šoli za zobne asistentke

Vloge na obrazcu št. 1,65 sprejema uprava ZD do 20. 8. 1975

VZGOJNOIZOBRAŽEVALNI ZAVOD TOZD Osnovna šola Gustav Šilih Velenje

objavlja prosta delovna mesta:

1 SNAŽILKA – za določen čas (poskusna doba 2 meseca)

1 SNAŽILKA – za nedoločen poln ali polovični delovni čas (poskusna doba 2 meseca)

Pismene prijave pošljite v roku 8 dni tajništvu TOZD Osnovne šole Gustav Šilih Velenje

DELAVSKA UNIVERZA VELENJE

bo v izobraževalni sezoni 1975/76 organizirala naslednje oddelke šol za odrasle:

1. Osnovna šola – 7. in 8. razred
   Pogoji za vpis: Uspešno končan 6. oziroma 7. razred osnovne šole, starost nad 17 let;
2. Administrativna šola (dvoletna) – 1. letnik
   Pogoji za vpis: Uspešno končana osemletka, starost nad 18 let
3. Delovodska šola elektro stroke (dvoletna) – 1. letnik
   Pogoji za vpis: Uspešno končana poklicna šola elektro stroke, 3 leta prakse v elektro stroki;
4. Delovodska šola strojne stroke (dvoletna) – 1. letnik
   Pogoji za vpis: Uspešno končana poklicna šola strojne stroke, 3 leta prakse v strojni stroki;
5. Ekonomska srednja šola (štiriletna) – 1. letnik
   Pogoji za vpis: Uspešno končana osemletka, starost nad 18 let;
6. Ekonomska srednja šola (štiriletna) – 3. letnik
   Pogoji za vpis: Uspešno končan 2. letnik ESŠ ali uspešno končan 2. letnik sorodnih šol (potrebno je opravljati diferencialne izpite), starost nad 18 let

Navedeni oddelki šol za odrasle bodo organizirani v sodelovanju z matičnimi šolami, če se bo zanje prijavilo dovolj slušateljev

Prijave sprejema Delavska univerza Velenje v Velenju, Titov trg št. 2, vsak dan, razen sobote, od 8. do 12. ure, ob ponedeljkih in sredah pa tudi od 15. do 18. ure do 12. septembra 1975

O možnosti vpisa v druge izobraževalne oblike (tečaje, seminarje itd.), ki jih bo organizirala v izobraževalni sezoni1975 1976; vas bo Delavska univerza obvestila v eni izmed naslednjih številk tega glasila

GORENJE — LESNA
LESNA INDUSTRIJA p. o.
ŠOŠTANJ

V skladu z določili 49. in 5051. člena statuta

razpisuje

delavski svet OZD prosto delovno mesto

DIREKTORJA

(ni reelekcija)

Poleg splošnih pogojev, določenih z zakonom, mora kandidat izpolnjevati še naslednje pogoje:

- da ima višjo ali srednjo izobrazbo tehnične, pravne ali ekonomske smeri;
- da ima 10 let prakse, od tega 3 oziroma 5 let na vodstvenih delovnih mestih;
- je moralno in politično neoporečen;
- da njegovo dosedanje delo jamči, da bodo doseženi sprejeti cilji delovne organizacije

Kandidat mora pismeno prijavo vložiti v 15 dneh po objavi in poleg življenjepisa priložiti tudi listine o tem, da izpolnjuje razpisane pogoje za objavljeno delovno mesto

Izbira kandidata bo opravljena v 15 dneh. Kandidata bomo pismeno obvestili o izbiri

Prijave pošljite na naslov: GORENJE–LESNA ŠOŠTANJ
Trg svobode 12
(za razpis direktorja)

Gostinsko podjetje »PAKA« VELENJE

BO PRODALO PO SKLEPU DELAVSKEGA SVETA NASLEDNJA UPORABNA OSNOVNA SREDSTVA:

- razni stoli
- razne mize
- tehtnica mala
- termos steklenice
- ojačevalec
- aero filter
- oprema iz bifeja »Paka«
- klavir
- oprema slaščičarske delavnice
- razni neuporabni hladilniki
- ostala neuporabna oprema in inventar

Interesenti družbenega sektorja si lahko osnovna sredstva ogledajo vsak dan od 8. do 13. ure

Če osnovna sredstva ne bomo prodali družbenemu sektorju v petnajstih dneh od dneva objave, bomo pod enakimi pogoji prodali zasebnikom

GIP »VEGRAD« VELENJE

TOZD GRADBENA INDUSTRIJA

na podlagi sklepa odbora za medsebojna razmerja objavlja prosta delovna mesta

1. VODJA TEHNIČNO-KOMERCIALNE PRIPRAVE

2. PROJEKTANT STATIK

Pogoj:
1. Diplomiran gradbeni inženir ali diplomirani ekonomist z najmanj pet let prakse
2. Diplomiran gradbeni inženir

ZAHVALA

Ob izgubi dragega moža, očeta in starega očeta

ANTONA GLUŠIČA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem, ki so darovali cvetje in vence, nam izrekli sožalje ter pokojnika pospremili na njegovi zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo govorniku za poslovilne besede in p. duhovščini za spremstvo

Žalujoči: žena, hčerki Marjana in Ančka z družinama, sin Anton ter Silvo

ZAHVALA

Ob prerani smrti dragega moža, očeta in dedija

IVANA HRIBERŠKA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem, stanovalcem Kraigherjeve 2, uslužbencem Ljubljanske banke, Rudarsko elektroenergetskega kombinata, ZB in vsem ostalim za darovano cvetje in vence ter za izražena sožalja. Prisrčna hvala vsem, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti in se od njega poslovili s petjem in poslovilnimi besedami. Hvala tudi vsem, ki so mu lajšali zadnje trenutke težke bolezni in gospodu župniku za opravljeni obred

Žalujoča žena Elza in sin Edi z družino

NAŠ ČAS je ustanovila občinska konferenca SZDL Velenje – Izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo – Uredništvo in uprava Velenje, Titov trg 2, p. p. 89, telefon (063) 850–087 – Redakcija Ljuban Naraks, Stane Vovk, in Rudi Ževart – Tehnični urednik Franci Mazovec – Časnik je kot štirinajstdnevnik „Šaleški rudar" izhajal od 1. maja 1965 do 1. januarja 1973 – Zdaj izide vsak petek – Cena je 2 dinarja – Letna naročnina je 80 dinarjev – Za inozemstvo 150 dinarjev – Tekoči račun št. 52800–601–21420 pri SDK podr. Velenje – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tisk Ljudska pravica, Ljubljana – Po mnenju sekretariata za informacije IS skupščine SRS (št. 421–1/72 od 8.2.1974) se za NAŠ ČAS ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

● NEDELJSKEGA TEKMOVANJA VETERANOV V VELENJU SE JE UDELEŽILO ŠESTNAJST DESETIN

Velenjčani zmagali že tretjič

Več sto gledalcev se je udeležilo nedeljskega tekmovanja gasilcev-veteranov, ki ga je organiziralo gasilsko društvo Velenje-mesto. Ob tej priložnosti so velenjski gasilci predali namenu tudi nov gasilski avtomobil TAM 2001.

Ob deveti uri tega dne se je pred gasilskim domom zbralo šestnajst ekip veteranov iz raznih slovenskih gasilskih društev, med njimi tudi sedem iz Saleške doline; poleg organizatorja še društva iz Šaleka, Gaberk, Družmirja, Šoštanja-mesto, Šentilja in tovarne usnja Šoštanj. Veterane je najprej pozdravil predsednik velenjskega gasilskega društva Stane Hudales in jim zaželel čimveč uspeha med tekmovanjem.

Med nedeljskim srečanjem gasilcev veteranov je predsednik velenjskega gasilskega društva Stane Hudales izročil poveljniku tega društva Francu Pečečniku ključe novega avtomobila, ki si ji ga je društvo kupilo z lastnimi sredstvi, nekaj pa so seveda prispevali tudi občani oziroma ljubitelji gasilstva. Novo vozilo bodo gasilci uporabljali za gašenje stanovanjskih požarov in za reševanje s tehničnimi sredstvi. Za vozilo so morali odšteti kar 180 tisoč dinarjev, kljub temu pa vozilu manjka še precej tehnične opreme. Največja želja in ne le želja, ampak nujnost velenjskih gasilcev je, da bi dobili tridesetmetrsko raztezalno lestev, da bodo kos tudi požarom, ki bi morebiti izbruhnil v večnadstropnih stanovanjskih blokih. Za takšno lestev bi gasilci potrebovali okrog milijon dinarjev. Seveda toliko denarja društvo same ne zmore zbrati, zato pričakuje pomoč drugih. Potem ko je Franc Pečečnik preizkusil novi avtomobil, so veterani odšli na tekmovalni prostor pred gasilskim domom. V najkrajšem času so morali opraviti sledeče naloge: obleči si gornji del gasilske obleke in si pravilno zapeti gasilski pas. Temu je sledilo nošenje cevi prek ovire, zbijanje tarče z brento, met vrvi na cilj, vezanje vozlov in metanje gasilske cevi.

Kljub temu, da je bila starost posameznih ekip zelo visoka najstarejši so bili veterani iz Loke pri Mengšu, saj je devet veteranov skupaj imelo 639 let, torej povprečno vsak 71 let, so veterani pokazali, da so še vedno zelo spretni in gibčni. Po končanem tekmovanju je imela komisija precej dela z izračunavanjem rezultatov, saj so bile razlike med desetinami zelo majhne.

Prvo mesto s 690 točkami so osvojili veterani Velenja, le za dve točki slabši so bili gasilci iz Mengša, vrstni red ostalih pa je bil naslednji: 3. Šalek 656 točk, 4. Loka pri Mengešu 649, 5. tovarna usnja Šoštanj 648, 6. Gaberje pri Celju 646, 7. Železarna Ravne 619, 8. Gaberke 619, 9. Družmirje 600, 10. Trbovlje mesto 595, 11. Teharje pri Celju 584, 12. Šoštanj mesto 573, 13. Železarna Štore 564, 14. Šentilj pri Velenju 531, 15. Dob pri Domžalah 502 in 16. Titan Kamnik 487.

Ker so velenjski veterani že tretjič zapored zmagali na tekmovanju, ki so ga prvič organizirali pred dvema letoma v Šaleku, so dobili v trajno last prehodni pokal. Lepa pokala sta prejeli tudi drugo in tretjeuvrščeni ekipi, vsaka desetina pa je dobila tudi lepo spominsko sekirico. Organizator je nagradil še najstarejšo desetino in najstarejšega gasilca veterana. Kot smo že omenili, so največ let zbrali veterani iz Loke pri Mengšu 639. Zmagovalna ekipa veteranov iz Velenja pa je bila za 33 let mlajša. Povprečje je „kvaril" njihov vodja Miha Valenci, ki je na dan tekmovanja slavil 52. rojstni dan. Najstarejši veteran pa je bil Stane Klančnik z 79 leti iz tovarne usnja Šoštanj.

Gasilci Velenje-mesto, ki so že tretjič zapored zmagali in dobili prehodni pokal v trajno last: Viktor Prevočnik, 78, Alojz Pocajt, 78, Franc Verdev, 65, Jakob Meh, 65, Jože Fijavž, 68, Jože Kovačič, 71, Rafael Koren, 61, Ivan Novak, 72 in Miha Valenci, 52.

● Vrtec – že pod streho

Nekaj let so trajala pogajanja o gradnji vrtca v Pesju, zdaj pa je vrtec že pod streho. Gradi ga gradbeno podjetje Vegrad Velenje, in kot so nam povedali na gradbišču, si zelo prizadevajo, da bi bil objekt končan še pred rokom dnevom republike. Predračunska vrednost vrtca, v katerem bo prostora za okrog osemdeset otrok, znaša 3,5 milijona dinarjev.

Predsednik velenjskega gasilskega društva Stane Hudales izroča ključe novega avtomobila poveljniku Francu Pečečniku

REFERENDUM 5. SEPTEMBRA

Zaposleni v Savinjsko–šaleški lekarni Velenje bodo na referendumu, 5. septembra (najprej je bil določen za 19. avgust) razpravljali o njihovi vključitvi v novo sestavljeno organizacijo združenega dela „Savinjsko-šaleška zdravstvena ustanova Velenje". Pred tem, in sicer 29. avgusta pa bosta referenduma v Savinjsko-šaleškem zdravstvenem domu Velenje in bolnišnici Topolšica.

● NAŠ ZNANEC

Jože Pusovnik

Ko smo ga prvič iskali je bil zelo zaposlen. Pri hiši so imeli zidarje in Jože je skrbel za kuho. Domenili smo se za naslednjič. Jože Pusovnik je doma v Šoštanju, kjer imajo na Aškerčevi lepo hišo. Njegova žena še hodi v službo, Jože pa doma gospodinji. Gredice okrog hiše so polne cvetja.

Povabil nas je v stanovanje. Pritegnile so nas lepe lončnice. Jože je povedal, da sam skrbi zanje. Pravzaprav skrbi za celotno gospodinjstvo v hiši.

Prosili smo ga, da nam pove kaj o tistih časih, ko je bil borec Prvega pohorskega bataljona. Jože je

Jože Pusovnik

namreč edini preživeli borec tega bataljona v naši dolini. Takoj smo opazili, da nerad govori o tem. Spomini na tiste čase so boleči, ker je takrat v pohorskih gozdovih ostalo mnogo njegovih tovarišev.

Govoril je počasi, spomin pa mu je bežal nazaj. „Že leta 1941 sem sodeloval z naprednim gibanjem v Šoštanju, v začetku junija 1942 pa sem se priključil Šaleški četi. To sta organizirala Tone Ulrih in Vili Reberšek. Bili smo skoraj brez orožja in druge opreme. Na Mislinjskem sedlu pa smo se združili s Savinjsko in Ruško četo ter z drugo grupo odredov. Tako je nastal Prvi Pohorski bataljon. Bataljon je bil dobro oborožen. Sledile so akcije za akcijo."

Jože govori počasi, premišljeno. Spominja se vseh datumov, imen ... Ob mnogih imenih se zdrzne, kajti to so imena padlih tovarišev. Pripoveduje, kako je imel v oskrbi ranjenca, mnogo raje govori o drugih, kakor o sebi. Vsega se spominja, kot da ne bi bilo od takrat že več kot trideset let. Pripoveduje tako živo, da se človek kar vživi v tiste čase. „Prejšnji večer je deževalo in borci smo si sušili obleko ob ognjih. Nad nami je krožil avion. Kmalu so nas iz treh strani napadli vermani. Napad smo po nekaj minutah odbili. Vendar smo morali zasčititi še druge. Ponovno sem se vlegel na tla, a sem bil že zadet v levo roko. Umaknil sem se do zdravnika, kjer sem zvedel, da je padel Jože Rogeršek – Zvonko, moj prijatelj iz Šoštanja." To ga je zelo prizadelo. Kasneje so se umaknili na Mariborsko stran Pohorja. Zelo rad se spominja dogodka: „Dr. Mravljak mi je previjal rano. Sedel sem na lovskem stolu, komandant Stane pa me je slikal. Sliko mi je obljubil, ko bo svoboda. Nisem je dobil, mogoče je še kje."

Ker je bil ranjen je ostal pri Jelenu v Šmiklavžu. Zanj je skrbela Jelenova hči. Tovariši iz Prvega pohorskega bataljona so ga stalno obiskovali. Nekega dne pa se ni nihče več oglasil. Kmalu je izvedel, kaj se je zgodilo. Sploh ni mogel verjeti, resnica je bila preveč kruta. Dolgo se ni sprijaznil s tem. In še danes po tolikih letih mu je zelo hudo. Rad govori o njih, vendar z glasom, ki mu zastaja v grlu.

Zgubil je vse svoje tovariše, kar je bil zanj strašen udarec, njegova rana pa se ni in ni zacelila. Zimo je preživel skupaj s Francem Zalaznikom – Leonom v zemljanki blizu Slovenj Gradca. Na Pohorju je kasneje pomagal ustanoviti drugi pohorski bataljon. Po kapitulaciji Italije je odšel na zdravljanje na Dolenjsko, ker se njegova rana še vedno ni zacelila. V Kočevskem Rogu je bil trikrat operiran. Jože pravi, da je bilo zelo hudo. „Sploh ne vem, kako smo preživeli, saj je bila že repa pravi luksus." Ker se rana še vedno ni zacelila, je odšel februarja 1945 v Altamuro blizu Barija v Italijo na zdravljenje. Tam je ostal štirinajst dni. Konec vojne je pričakal v Matulju. Razveselil se je dolgo pričakovane svobode. Srečen je, da je pač pomogel k temu. Pravi: „Vse bi bilo lepo in prav, samo da bi še dolgo živel tovariš Tito, kar vsi želimo, ker je svetovno priznan politik in nas je tudi pripeljal do svobode."

Še mnogo nam je povedal o tistih časih in poudaril tudi, da bi o tem lahko govoril ves teden, pa še ne bi vsega povedal. Čas je priganjal, Jože pa je tudi moral pričeti kuhati kosilo. Poslovili smo se in mu zaželeli še mnogo uspehov.

● MALA ANKETA ● MALA ANKETA ● MALA ANKETA ● MALA ANKETA ● MALA ANKETA

DOPUSTOV V »GORENJU« JE KONEC

V tovarni Gorenje so spet stekli trakovi. S tritedenskega dopusta so se nemreč vrnili delavci, ki so sedaj z novimi močmi prijeli za delo. Zanimalo nas je, kako je pravzaprav minil tritedenski dopust, če so si delavci res nabrali novič moči, da bodo zdržali do naslednjega leta. Zato smo se odpravili pred tovarno in za počitniške vtise povprašali nekaj delavcev, ki so bodisi prihajali ali pa odhajali z dela.

IVAN FRIŠKOVEC iz Topolšice (emajlirnica):

„Družine nimam. Morje me ne privlači, zato sem ostal doma v Topolšici in hodili v hribe. Šel sem na Pohorje in na okoliške vrhove. Pomagal sem tudi sosedom, največ v gozdu pri podiranju lesa. Kolektivni dopust mi sploh ne odgovarja, saj bi rajše koristil po nekaj dni skupaj, in sicer dneve, ki bi jih sam izbral"

MILANKA JOSIĆ iz Velenja (hala pralnih strojev):

„Letošnji dopust sva z možem in otrokom preživela v Tuzli in Vranju. V Tuzli smo bili teden dni pri moževih starših, preostanek dopusta pa smo preživeli pri mojih starših v Srbiji. Nikoli nam ni bilo dolgčas, saj smo pomagali staršem pri raznih opravilih na polju. Z dopusta smo prišli res spočiti. Kolektivni dopust mi je prišel res prav, saj za takšen obisk potrebuješ kar precej časa, kajti za nekaj dni se na dolgo potovanje domov ne splača odpraviti."

JOŽE ŠVENT iz Velenja (pohištvo):

„Počitnice so bile kar v redu, posebno prvi del, ki sem ga preživel tako kot vsako leto s kolegi na Hvaru. Tu je bilo res zelo prijetno. No, potem pa sem bil večidel doma. S prijatelji smo večkrat skočili v hribe, pa še včasih malo naokoli na kakšno veselico ... Če bi bilo več denarja bi bilo lahko še bolje.

Kolektivni dopust mi ni najbolj pri srcu. Ko ga koristiš, ti ne ostane noben prost dan, katerega bi rabil, če se zgodi kaj nepredvidenega. Tako je meni letos ostal le en dan dopusta."

SKALE ELZA iz Velenja (hala štedilnikov):

„Letos sem bila z družino teden dni na morju. Letovanje je organiziral celjski Izletnik. Drugače ni šlo, saj smo za šotor, ki si ga lahko v tovarni izposodiš, premajhna družina (trije), pa tudi lastnega avtomobila nimamo, tako da bi bile težave s prevozom opreme. Ostala dva tedna smo preživeli doma. Saj veste, gospodinja ima vedno dovolj dela in prav dopust je čas, ki ga lahko izkoristiš za kakšno večje opravilo:"

VLADO ŽAGAR iz Velenja (IGE-Gorenje):

„Doma je bilo veliko dela, tako da bi težko odšel na kakšen daljši oddih, pa tudi denarja je bilo bolj malo. Zato si morja nisem mogel privoščiti. Tako smo se s prijatelji malo sprehajali po okolici, kolikor se je pač dalo. Tudi v bližnje hribe smo kdaj zavili, tako da lahko rečem, da so bile to kar zanimive počitnice. Nisem zadovoljen s kolektivnim dopustom, ker tako izkoristim ves dopust naenkrat, če pa pride kaj nujnejšega, sem brez njega."

VV